

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាល
THE ARBITRATION COUNCIL

លេខ និង ឈ្មោះសំណុំរឿង ៖ ២១៨/១៦ - បូរីយើរ ហ្គាមេន ហ្វេកធើរី (ខេមបូឌា) ខមភេនី លីមីតធើត
កាលបរិច្ឆេទនៃសេចក្តីបង្គាប់ ៖ ថ្ងៃទី១១ ខែតុលា ឆ្នាំ២០១៦

សេចក្តីបង្គាប់អាជ្ញាកណ្តាល

(ធ្វើឡើងស្របតាមមាត្រា ៣១៣ នៃច្បាប់ស្តីពីការងារ)

សមាសភាពក្រុមអាជ្ញាកណ្តាល

អាជ្ញាកណ្តាលជ្រើសរើសឡើងដោយភាគីនិយោជក ៖ សេង វុចហ៊ុន
អាជ្ញាកណ្តាលជ្រើសរើសឡើងដោយភាគីកម្មករនិយោជិត ៖ ទួន ស៊ីផាន់
ប្រធានក្រុមអាជ្ញាកណ្តាលជ្រើសរើសឡើងដោយអាជ្ញាកណ្តាលទាំងពីរខាងលើ ៖ តាំង ថ្រី

ភាគីនៃវិវាទ

១- ភាគីនិយោជក

ឈ្មោះ ៖ ក្រុមហ៊ុន បូរីយើរ ហ្គាមេន ហ្វេកធើរី (ខេមបូឌា) ខមភេនី លីមីតធើត

អាសយដ្ឋាន ៖ ភូមិពងទឹក ឃុំបែកចាន ស្រុកអង្គស្នួល ខេត្តកណ្តាល

ទូរស័ព្ទ ៖ ០១២ ៣៤២ ៥៣៦

ទូរសារ ៖ គ្មាន

តំណែងភាគីនិយោជក ៖

១- លោក សៀង រដ្ឋា

ប្រធានរដ្ឋបាល

២- លោក សិ សម្បត្ត

រដ្ឋបាល

៣- លោក អ៊ុំ វិសាល

មន្ត្រីច្បាប់ GMAC

២- ភាគីកម្មករនិយោជិត

ឈ្មោះ ៖ -សម្ព័ន្ធសហគមន៍កម្ពុជា

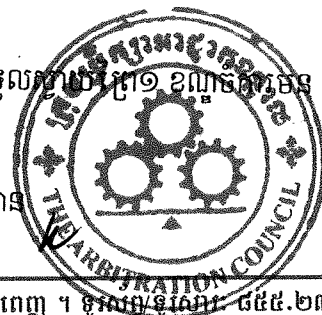
-សហគមន៍កម្ពុជានៃពេទ្យភាគីយើរ បូរីយើរ ហ្គាមេន

អាសយដ្ឋាន ៖ ផ្ទះលេខ ២៥ QEO ផ្លូវលេខ ១៧៣.១៦៧ សង្កាត់ទួលគោក រាជធានីភ្នំពេញ ។ ទូរស័ព្ទ/ទូរសារ ៖ ៨៥៥.២៣ ៨៨១ ៨២៤

ភ្នំពេញ

ទូរស័ព្ទ ៖ ០១២ ៦៦៧ ០៩៨

ទូរសារ ៖ គ្មាន

តំណាងកម្មករនិយោជិត ៖

- ១- លោកស្រី រឿន ថន្នថន **អនុប្រធានសម្ព័ន្ធសហជីពកម្ពុជា**
- ២- លោក សល់ គឹមសាន **មន្ត្រីសម្ព័ន្ធសហជីពកម្ពុជា**
- ៣- លោកស្រី ដោក សារ៉ាល្ល **មន្ត្រីសម្ព័ន្ធសហជីពកម្ពុជា**
- ៤- លោក ឡឹក សុភ័ក្រ **ប្រធានសហជីពកម្ពុជានៃរោងចក្រកាត់ដេរ បូរីយើរ ហ្គារមេន**
- ៥- លោក ឌឹម សុលាង **អនុប្រធានសហជីពកម្ពុជានៃរោងចក្រកាត់ដេរ បូរីយើរ ហ្គារមេន**
- ៦- លោក សុំ គឹមសុង **លេខាធិការសហជីពកម្ពុជានៃរោងចក្រកាត់ដេរ បូរីយើរ ហ្គារមេន**
- ៧- លោក ឈន ចាន់ **ហិរញ្ញិកសហជីពកម្ពុជានៃរោងចក្រកាត់ដេរ បូរីយើរ ហ្គារមេន**
- ៨- លោក សុខ ចានធី **សកម្មជនសហជីពកម្ពុជានៃរោងចក្រកាត់ដេរ បូរីយើរ ហ្គារមេន**
- ៩- លោក ឡុង ពេជ្រ **កម្មករ**
- ១០- លោក រឹង ថនៈ **កម្មករ**
- ១១- លោកស្រី ពៀង ញ៉ូវ **កម្មករ**

បញ្ហាគ្រោះថ្នាក់

(នៅក្នុងរបាយការណ៍ផ្សះផ្សាមិនសះជា)

- ១- ក្រុមហ៊ុនមិនអាចទទួលយកកម្មករ កម្មការិនី ០៣ នាក់ ចូលធ្វើការងារវិញ គឺ ៖
  - លោក រឹង រតនៈ អត្តលេខ ០០១៧៨ ផ្នែកអ៊ីត
  - លោក ឡុង ពេជ្រ អត្តលេខ ០០១៦៧ ផ្នែកអ៊ីត
  - លោក ពៀង ញ៉ូវ អត្តលេខ ICC០៤៣ ផ្នែកដេរ ព្រោះពួកគាត់ប្រព្រឹត្តខុសត្រង់មាត្រានៃច្បាប់ស្តីពីការងារ និងយោងតាមបទបញ្ជាផ្ទៃក្នុង។ ភាគីកម្មករសំណូមពរឱ្យក្រុមហ៊ុនទទួលយកកម្មករ ០៣ នាក់ ចូលធ្វើការវិញ ព្រោះបទបញ្ជាផ្ទៃក្នុងកសាងថ្មី មិនទាន់មានការឯកភាពពីតំណាងកម្មករ។ យោងតាមបទបញ្ជាផ្ទៃក្នុងចាស់ ពេលកម្មករមានកំហុសត្រូវឆ្លងកាត់ការព្រមានបីដងសិន ទើបបញ្ឈប់។
- ២- ក្រុមហ៊ុនមិនអាចផ្តល់ក្រដាសប្រាក់ខែ ជូនកម្មករកម្មការិនីមើលមុនពេលបើកប្រាក់ខែ និងបែងចែកឱ្យបានច្បាស់ (ប្រាក់ខែ និងចំនួនឡ) ប៉ុន្តែ កម្មករកម្មការិនីគិតឃើញថា មិនត្រឹមត្រូវអាចតវ៉ាក្រុមហ៊ុនបាន។
- ៣- ក្រុមហ៊ុនមិនឯកភាពដករដ្ឋបាលឈ្មោះ សៀង រដ្ឋា ចេញពីក្រុមហ៊ុន ប៉ុន្តែ ក្រុមហ៊ុននឹងណែនាំឱ្យគាត់កែសម្រួលឥរិយាបថ អាកប្បកិរិយា ពាក្យសម្តី។ ភាគីកម្មករមិនឯកភាព។

អំណាចយុត្តាធិការរបស់ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាល

ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលទទួលអំណាចក្នុងការចេញសេចក្តីបង្គាប់នេះ ដោយយោងតាមជំពូកទី១៣ ផ្នែកទី ៧ រឿង (ខ) (មាត្រា ៣០៩ ដល់ ៣១៧) នៃច្បាប់ស្តីពីការងារឆ្នាំ១៩៩៧ ប្រកាសស្តីពីក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាល

០៩៩ សកបយ ចុះថ្ងៃទី២១ ខែមេសា ឆ្នាំ២០០៤ វិធាននៃនីតិវិធីក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាល ដែលភ្ជាប់ជាឧបសម្ព័ន្ធ នៃប្រកាសលេខ ០៩៩ សកបយ ចុះថ្ងៃទី២១ ខែមេសា ឆ្នាំ២០០៤ និងប្រកាសស្តីពីការតែងតាំងសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា អាជ្ញាកណ្តាលលេខ ២២២ កប/ប្រក ចុះថ្ងៃទី១៤ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០១៦ (អាណត្តិទី១៤) ។

ការព្យាយាមផ្សះផ្សារវិវាទការងាររួម ដែលជាកម្មវត្ថុនៃសេចក្តីបង្គាប់នេះ ត្រូវបានធ្វើឡើងស្របតាមជំពូក ទី១២ ផ្នែកទី២ (ក) នៃច្បាប់ស្តីពីការងារ។ ប៉ុន្តែ ការផ្សះផ្សារនោះ ភាគីទាំងពីរមិនបានឯកភាពសះដានីងគ្នាឡើយ ហើយរបាយការណ៍ស្តីពីការដោះស្រាយវិវាទការងាររួមនៃក្រុមហ៊ុន បូវឃើរ ហ្គាមេន លេខ ១៥៩៨/១៦ ក.ប/កណ ចុះថ្ងៃទី០៦ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០១៦ ត្រូវបានបញ្ជូនមកលេខាធិការដ្ឋានក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាល នៅថ្ងៃទី០៦ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០១៦ ។

សវនាការ និង សង្ខេបនីតិវិធី

ទីកន្លែងសវនាការ ៖ ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាល ភូមិត្រែកលេខ ៧២ ផ្លូវលេខ ៥៩២ កាច់ជ្រុងផ្លូវលេខ ៣២៧ (ទល់មុខវិទ្យាល័យឥន្ទ្រទេវី), សង្កាត់បឹងកក់ ២, ខណ្ឌទួលគោក, រាជធានីភ្នំពេញ ។

កាលបរិច្ឆេទសវនាការ ៖ ថ្ងៃទី១៤ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០១៦ (វេលាម៉ោង ១៤ និង ០០ នាទី រសៀល) ។

បញ្ហានីតិវិធី ៖

នៅថ្ងៃទី១៦ ខែសីហា ឆ្នាំ២០១៦ មន្ទីរការងារ និងបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ ខេត្តកណ្តាល បានទទួលពាក្យ បណ្តឹងរបស់សម្ព័ន្ធសហជីពកម្ពុជា។ បន្ទាប់ពីទទួលពាក្យបណ្តឹងនេះមក មន្ទីរការងារ និងបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ ខេត្ត កណ្តាល បានចាត់មន្ត្រីជំនាញឱ្យធ្វើការដោះស្រាយវិវាទការងារនេះ និងធ្វើការផ្សះផ្សារវិវាទ ចំនួន ០៩ ចំណុច នៅថ្ងៃ ទី៣១ ខែសីហា ឆ្នាំ ២០១៦ ដោយទទួលបានលទ្ធផលមិនសះដានីងគ្នា ចំនួន ០៤ ចំណុច ។ ចំណុចមិនសះដានីងគ្នាដែលនៅ សល់ទាំង ០៤ ចំណុចនេះ ត្រូវបានបញ្ជូនមកលេខាធិការដ្ឋានក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលនៅថ្ងៃទី០៦ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ ២០១៦ តាមរបាយការណ៍ស្តីពីការដោះស្រាយវិវាទការងាររួមនៃក្រុមហ៊ុន បូវឃើរ ហ្គាមេន លេខ ៥៩៨/១៦ ក.ប/កណ ចុះថ្ងៃទី០៦ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០១៦ ។

បន្ទាប់ពីបានទទួលសំណុំរឿងនេះ ក្រុមអាជ្ញាកណ្តាលត្រូវបានបង្កើតឡើងនៅថ្ងៃទី០៨ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ ២០១៦ ។ លេខាធិការដ្ឋានក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលបានធ្វើការកោះអញ្ជើញភាគីនិយោជក និងភាគីកម្មករនិយោជិត មកសវនាការ និងធ្វើការផ្សះផ្សារលើករណីមិនសះដានីងគ្នា ០៤ ចំណុច នៅថ្ងៃទី១៤ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០១៦ វេលាម៉ោង ០៨ និង ៣០ នាទី ព្រឹក។ ភាគីទាំងពីរមានវត្តមាននៅក្នុងសវនាការតាមការអញ្ជើញរបស់លេខាធិការដ្ឋានក្រុម ប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាល ។

ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលបានព្យាយាមសួររកនូវអង្គហេតុផ្សេងៗ ដែលទាក់ទងទៅនឹងចំណុចវិវាទដែលនៅ សល់ទាំងនេះ និងបានធ្វើការផ្សះផ្សារលើចំណុចមិនសះដានីងគ្នា ចំនួន ០៤ ចំណុចនេះបន្ថែមទៀត ដោយទទួលបានលទ្ធផល សះដានីងគ្នា ចំនួន ០១ ចំណុច គឺភាគីទាំងពីរបានព្រមព្រៀងគ្នាត្រង់ចំណុចវិវាទទី៣ កិច្ចព្រមព្រៀងនេះ គឺជាទី សរសេរនៅក្នុងសេចក្តីបង្គាប់របស់ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាល។ ដូចនេះ ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលនឹងធ្វើការពិចារណា តែចំណុចវិវាទដែលនៅសល់ ចំនួន ០៣ ចំណុចតែប៉ុណ្ណោះ គឺចំណុចវិវាទទី១, ទី២ និងទី៤ ។

នៅក្នុងសំណុំរឿងនេះ ភាគីជ្រើសរើសសេចក្តីបង្គាប់មិនជាប់កាតព្វកិច្ច ។

នៅថ្ងៃសវនាការ ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលបានកំណត់ថ្ងៃទី១៦ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០១៦ ជាថ្ងៃផុតកំណត់ផ្តល់
ឯកសារ និងថ្ងៃទី២១ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០១៦ ជាថ្ងៃផុតកំណត់ជំទាស់ឯកសារ ។

ភាគីទាំងពីរបានឯកភាពពន្យារកាលបរិច្ឆេទនៃការចេញសេចក្តីបង្គាប់អាជ្ញាកណ្តាល ពីថ្ងៃទី២៨ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ
២០១៦ ទៅថ្ងៃទី១១ ខែតុលា ឆ្នាំ២០១៦ វិញ ។

ដូច្នេះ ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលធ្វើការពិចារណា និងដោះស្រាយលើចំណុចវិវាទខាងលើនេះ ដោយផ្អែកលើ
ភស្តុតាង និងការរកឃើញនៃអង្គហេតុ ដូចខាងក្រោម ៖

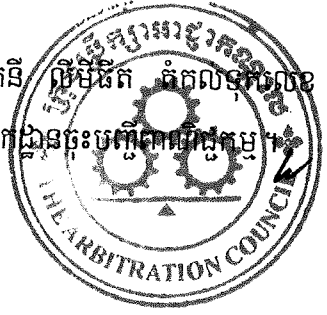
ភស្តុតាង

សាក្សី និង អ្នកជំនាញក្រៅពីភាគី ៖ គ្មាន

ឯកសារ ភស្តុតាង ដែលក្រុមអាជ្ញាកណ្តាលយកមកពិចារណាមាន

ក- ឯកសារបានទទួលពីភាគីនិយោជក ៖

- ១- លិខិតផ្ទេរសិទ្ធិ ចុះថ្ងៃទី១៣ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០១៦ របស់នាយកក្រុមហ៊ុន បូរីឃើរ ហ្គាមេន ហ្វេរី (ខេមបូឌា) ខមភេនី លីមីតធីត គោរពជូន លេខាធិការដ្ឋានក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាល ស្តីពីសំណើសុំផ្ទេរ
សិទ្ធិជូនលោក សៀង រដ្ឋា និងលោក សី សម្បស្ស ។
- ២- សារណា ចុះថ្ងៃទី១២ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០១៦ របស់ក្រុមហ៊ុន បូរីឃើរ ហ្គាមេន ហ្វេរី (ខេមបូឌា) ខមភេនី លីមីតធីត គោរពជូន ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាល ស្តីពីសារណាការពាររបស់រោងចក្រ បូរីឃើរ
ហ្គាមេន ហ្វេរី ។
- ៣- តារាងបង្កប្រចាំខែមករា កុម្មៈ មីនា មិថុនា កក្កដា របស់កម្មករនិយោជិតនៃ ក្រុមហ៊ុន បូរីឃើរ
ហ្គាមេន ហ្វេរី (ខេមបូឌា) ខមភេនី លីមីតធីត ។
- ៤- លិខិតបញ្ជាក់ការលាល្អីបំពាក់ការងាររបស់ឈ្មោះ ឡុង ពេជ្រ ។
- ៥- លិខិតបញ្ជាក់ការលាល្អីបំពាក់ការងាររបស់ឈ្មោះ រ៉ង ផន ។
- ៦- តារាងបើកប្រាក់ឈ្នួលរបស់កម្មករនិយោជិតក្រុមហ៊ុន បូរីឃើរ ហ្គាមេន ហ្វេរី (ខេមបូឌា) ខមភេនី លីមីតធីត ប្រចាំខែមករា, កុម្មៈ, មីនា និងខែមិថុនា ឆ្នាំ២០១៦ ។
- ៧- បទបញ្ជាផ្ទៃក្នុងក្រុមហ៊ុន បូរីឃើរ ហ្គាមេន ហ្វេរី (ខេមបូឌា) ខមភេនី លីមីតធីត បានឃើញ
និងបញ្ជាក់ថាត្រឹមត្រូវ លេខ ៥៥៧/១៦ ក.ប.វ ចុះថ្ងៃទី០១ ខែមេសា ឆ្នាំ២០១៦ ដោយ
ប្រធានមន្ទីរការងារ និងបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ ខេត្តកណ្តាល ។
- ៨- លក្ខន្តិកៈក្រុមហ៊ុន បូរីឃើរ ហ្គាមេន ហ្វេរី (ខេមបូឌា) ខមភេនី លីមីតធីត ចំនួន១០០២
២០១៤/២០១៦ ពណ.ចបព ចុះថ្ងៃទី២៦ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០១២ នៅនាយកដ្ឋានចុះបញ្ជីពាណិជ្ជកម្ម ។

៩- សេចក្តីប្រកាសជូនដំណឹងបើកសហគ្រាស ក្រុមហ៊ុន បូវឃើរ ហ្គាមេន ហ្វេកទ័រី (ខេមបូឌា) ខមភេនី លីមីតធីត បានចុះបញ្ជីលេខ ០៩៧/១៣ ក.ប.វ ចុះថ្ងៃទី០៨ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ២០១៣ ។

១០- វិញ្ញាបនបត្របញ្ជាក់ការចុះឈ្មោះក្នុងបញ្ជីពាណិជ្ជកម្មក្រុមហ៊ុន បូវឃើរ ហ្គាមេន ហ្វេកទ័រី (ខេមបូឌា) ខមភេនី លីមីតធីត លេខ ១២៧១៦ ពណ.ចបព ចុះថ្ងៃទី២៣ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០១៥ ។

១១- លិខិតចុះថ្ងៃទី១៦ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០១៦ របស់ក្រុមហ៊ុន បូវឃើរ ហ្គាមេន ហ្វេកទ័រី (ខេមបូឌា) ខមភេនី លីមីតធីត គោរពជូន ក្រុមអាជ្ញាកណ្តាល ស្តីពីការបញ្ជាក់បន្ថែមចំពោះសារណាការពាររបស់ ក្រុមហ៊ុនយើងខ្ញុំចុះថ្ងៃទី១២ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០១៦ និងជូនភ្ជាប់ឯកសារមួយចំនួនទៀត ។

១២- បទបញ្ជាផ្ទៃក្នុងក្រុមហ៊ុន បូវឃើរ ហ្គាមេន ហ្វេកទ័រី (ខេមបូឌា) ខមភេនី លីមីតធីត បានឃើញ និងបញ្ជាក់ថាត្រឹមត្រូវលេខ ២៣៧/១៤ ក.ប.វ ចុះថ្ងៃទី២១ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ២០១៤ ដោយប្រធានមន្ទីរ ការងារ និងបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ ខេត្តកណ្តាល ។

១៣- កិច្ចសន្យាការងារមានថេរវេលាកំណត់របស់ឈ្មោះ ពាង ញ៉ូវ ចុះថ្ងៃទី០១ ខែឧសភា ឆ្នាំ២០១៦ ។

១៤- កិច្ចសន្យាការងារមានថេរវេលាកំណត់របស់ឈ្មោះ រឹង ឋានៈ ចុះថ្ងៃទី០១ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០១៦ ។

១៥- កិច្ចសន្យាការងារមានថេរវេលាកំណត់របស់ឈ្មោះ ឡុង ពេជ្រ ចុះថ្ងៃទី០១ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០១៦ ។

១៦- តារាងបើកប្រាក់ឈ្នួលក្នុងខែកក្កដា ឆ្នាំ២០១៦ របស់ឈ្មោះ ឡុង ពេជ្រ ។

១៧- តារាងបើកប្រាក់ឈ្នួលក្នុងខែកក្កដា ឆ្នាំ២០១៦ របស់ឈ្មោះ រឹង ឋានៈ ។

១៨- ឯកសារជាភាសាបរទេស ។

ខ- ឯកសារបានទទួលពីភាគីកម្មករនិយោជិត ៖

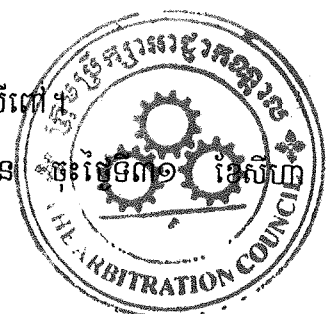
១- វិញ្ញាបនបត្រចុះបញ្ជីកាសហជីពកម្ពុជានៃរោងចក្រកាត់ដេរ បូវឃើរ ហ្គាមេន បានចុះបញ្ជីលេខ ៣២៧៦ ក.ប/វក ចុះថ្ងៃទី២៩ ខែមេសា ឆ្នាំ២០១៥ ។

២- លិខិតលេខ ០៥៣/១៥ ក.ប ចុះថ្ងៃទី២៩ ខែមេសា ឆ្នាំ២០១៥ របស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងការងារ និង បណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ បញ្ជាក់ថា សហជីពកម្ពុជានៃរោងចក្រកាត់ដេរ បូវឃើរ ហ្គាមេន ជាអង្គការ វិជ្ជាជីវៈមួយរបស់កម្មករ និយោជិត ត្រូវបានចុះបញ្ជីនៅក្រសួងការងារ និងបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ ពេញលក្ខណៈច្បាប់ ចាប់ពីកាលបរិច្ឆេទនៃការចុះបញ្ជីនេះតទៅ ។

៣- ដីកាអមលេខ ០៩៧ ក.ប/អក/វក ចុះថ្ងៃទី២១ ខែឧសភា ឆ្នាំ២០១៥ របស់នាយកដ្ឋានវិវាទការងារ ស្តីពីលិខិតបញ្ជាក់ការចុះបញ្ជីកាសហជីពកម្ពុជានៃរោងចក្រកាត់ដេរ បូវឃើរ ហ្គាមេនលេខ ០៥៣/១៥ ក.ប-២៩-០៤-១៥ ជូននាយកក្រុមហ៊ុន បូវឃើរ ហ្គាមេន ។

៤- ក្រដាសបើកប្រាក់បំណាច់ឆ្នាំមុនបញ្ចប់កិច្ចប្រចាំឆ្នាំរបស់ឈ្មោះ លៀង ស្រីពៅ ។

៥- កំណត់ហេតុនៃការផ្សះផ្សាវិវាទការងាររួមក្រុមហ៊ុន បូវឃើរ ហ្គាមេន ចុះថ្ងៃទី៣១ ខែសីហា ឆ្នាំ២០១៦ ។

៦- លិខិតលេខ ១០២/១៦ សសក ចុះថ្ងៃទី១៦ ខែសីហា ឆ្នាំ២០១៦ របស់សម្ព័ន្ធសហជីពកម្ពុជា គោរពជូន ប្រធានមន្ទីរការងារ និងបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ ខេត្តកណ្តាល ស្តីពីសំណើសុំអន្តរាគមន៍ ករណីរោងចក្រកាត់ដេរ ប្តូរឃើរ ហ្គាមេន ។

៧- លិខិតពឹងពាក់ និងផ្ទេរសិទ្ធិ ចុះថ្ងៃទី១៥ ខែសីហា ឆ្នាំ២០១៦ របស់កម្មករ កម្មការិនីធ្វើការនៅ រោងចក្រ ប្តូរឃើរ គោរពជូន លោកស្រី យ៉ាង សុភ័ណ្ណ ប្រធានសម្ព័ន្ធសហជីពកម្ពុជា ស្តីពីសំណើសុំ ជួយអន្តរាគមន៍ ដោះស្រាយនូវលក្ខខណ្ឌការងារមួយចំនួន ។

៨- បទបញ្ជាផ្ទៃក្នុងក្រុមហ៊ុន ប្តូរឃើរ ហ្គាមេន ហ្វេកទ័រី (ខេមបូឌា) ខមភេនី លីមីតធីត បានឃើញ និងបញ្ជាក់ថាត្រឹមត្រូវ លេខ ២៣៧/១៤ ក.ប.វ ចុះថ្ងៃទី២១ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ២០១៤ ដោយប្រធានមន្ទីរ ការងារ និងបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ ខេត្តកណ្តាល ។

ក- ឯកសារបានទទួលពីក្រសួងការងារ និងបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ

១- របាយការណ៍ស្តីពីការដោះស្រាយវិវាទការងាររួមនៅក្រុមហ៊ុន ប្តូរឃើរ ហ្គាមេន លេខ ១៥៩៨/១៦ ក.ប/កណ ចុះថ្ងៃទី០៦ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០១៦ ។

២- កំណត់ហេតុនៃការផ្សះផ្សារវិវាទការងាររួមនៅក្រុមហ៊ុន ប្តូរឃើរ ហ្គាមេន ចុះថ្ងៃទី៣១ ខែសីហា ឆ្នាំ២០១៦ ។

ឃ- ឯកសារបានទទួលពីលេខាធិការដ្ឋានក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាល

១- លិខិតអញ្ជើញភាគីនិយោជកចូលរួមសវនាការលេខ ១១៨០ កប/អក/វក/លកអ. ចុះថ្ងៃទី០៨ ខែ កញ្ញា ឆ្នាំ២០១៦ ។

២- លិខិតអញ្ជើញភាគីកម្មករនិយោជិតចូលរួមសវនាការលេខ ១១៨១ កប/អក/វក/លកអ. ចុះថ្ងៃទី០៨ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០១៦ ។

អង្គហេតុ

- ក្រោយពីបានពិនិត្យរបាយការណ៍នៃការផ្សះផ្សារវិវាទការងាររួម
- ក្រោយពីបានស្តាប់អំណះអំណាងរបស់តំណាងភាគីកម្មករនិយោជិត និងនិយោជក
- ក្រោយពីបានពិនិត្យឯកសារបន្ថែម

ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលរកឃើញថា ៖

- ក្រុមហ៊ុន ប្តូរឃើរ ហ្គាមេន ហ្វេកទ័រី (ខេមបូឌា) ខមភេនី លីមីតធីត តទៅនេះហៅថា “ក្រុមហ៊ុន ប្តូរឃើរ ហ្គាមេន” គឺជាក្រុមហ៊ុនដែលមានសកម្មភាពចម្បង ក្នុងការកាត់ដេរសម្លៀកបំពាក់ និងបានទទួលវិញ បទបញ្ជាក់ការចុះបញ្ជីពាណិជ្ជកម្មក្រោមលេខ Inv. ១៦៣៧ E/២០១២ ចុះថ្ងៃទី០៨ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ ២០១២ ។ នៅក្នុងសវនាការ ភាគីនិយោជកបានលើកឡើងថា បច្ចុប្បន្នក្រុមហ៊ុននេះ ជួលកម្មករនិយោជិត ចំនួនប្រហែលជា ៣១២៥ នាក់ ។

- សហជីពកម្ពុជានៃរោងចក្រកាត់ដេរ បូរីឃើរ ហ្គាមេន ទទួលបានវិញ្ញាបនបត្រចុះបញ្ជីកាសហជីព លេខ ៣២៧៦ ក.ប/វក ចុះថ្ងៃទី២៩ ខែមេសា ឆ្នាំ២០១៥ និងមានលិខិតទទួលស្គាល់ថ្នាក់ដឹកនាំសហជីពកម្ពុជានៃ រោងចក្រកាត់ដេរ បូរីឃើរ ហ្គាមេន លេខ ០៥៣/១៥ ក.ប ពីក្រសួងការងារ និងបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ ចុះថ្ងៃទី២៩ ខែមេសា ឆ្នាំ២០១៥ រួមមាន ៖ លោក ឡឺក សុភ័ក្រ្ត ជាប្រធាន, លោក ឌឹម សុលាង ជាអនុ ប្រធាន និងលោក សំ គឹមសុង ជាលេខាធិការ ។
- សម្ព័ន្ធសហជីពកម្ពុជា បានទទួលការផ្ទេរសិទ្ធិពីកម្មករនិយោជិតរបស់ក្រុមហ៊ុន បូរីឃើរ ហ្គាមេន ចំនួន ០៥ នាក់គឺ ឈ្មោះឡឺក សុភ័ក្រ្ត, ឌឹម សុលាង, សំ គឹមសុង, ឈន ចាន់ និងសុខ ចាន់ធី ក្នុងការដោះស្រាយវិវាទ តាមរយៈលិខិតពឹងពាក់ និងផ្ទេរសិទ្ធិ ចុះថ្ងៃទី១៥ ខែសីហា ឆ្នាំ២០១៦ ។
- នៅថ្ងៃសវនាការ មានវត្តមានរបស់កម្មករនិយោជិតទាំង ០៥ នាក់ ដែលមានឈ្មោះក្នុងលិខិតពឹងពាក់ និង ផ្ទេរសិទ្ធិខាងលើ ព្រមទាំងកម្មករនិយោជិត ចំនួន ០៣ នាក់ផ្សេងទៀត ដែលមានឈ្មោះដូចជា ឡុង ពេជ្រ, រឹង ឋានៈ និង ពាង ញ៉ូវ ។
- ភាគីទាំងពីរទទួលស្គាល់ថា នៅក្នុងក្រុមហ៊ុន បូរីឃើរ ហ្គាមេន មិនមានសហជីពមានភាពតំណាងបំផុតនោះ ទេ ។

ចំណុចវិវាទទី ១ ៖ ភាគីកម្មករនិយោជិតទាមទារ ឱ្យនិយោជកទទួលយកកម្មករនិយោជិត ចំនួន ០៣ នាក់ គឺកម្មករ និយោជិត រឹង ឋានៈ អត្តលេខ ០០១៧៨ ផ្នែកអ៊ុត, កម្មករនិយោជិត ឡុង ពេជ្រ អត្តលេខ ០០១៦៧ ផ្នែកអ៊ុត និងកម្មករនិយោជិត ពាង ញ៉ូវ អត្តលេខ ៥៣៨៤ ផ្នែកដេរ ឱ្យចូលធ្វើការ ងារវិញ

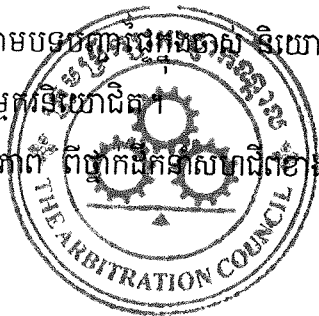
- ភាគីទាំងពីរទទួលស្គាល់ថា ៖
ករណីកម្មករនិយោជិត រឹង ឋានៈ និង ឡុង ពេជ្រ
  - o កម្មករនិយោជិត រឹង ឋានៈ បានចូលធ្វើការនៅថ្ងៃទី២១ ខែមករា ឆ្នាំ២០១៥ ដោយមានកិច្ចសន្យា ការងារដែលមានកំណត់ចំរើរវេលា រយៈពេល ០៣ ខែម្តង។ កិច្ចសន្យាការងារដែលមានកំណត់ ចំរើរវេលា ០៣ ខែចុងក្រោយ ចុះនៅថ្ងៃទី០១ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០១៦ ហើយត្រូវផុតកំណត់ នៅថ្ងៃទី៣១ ខែសីហា ឆ្នាំ២០១៦ ។
  - o កម្មករនិយោជិត ឡុង ពេជ្រ បានចូលធ្វើការនៅថ្ងៃទី០១ ខែតុលា ឆ្នាំ២០១៤ ដោយមានកិច្ច សន្យាការងារដែលមានកំណត់ចំរើរវេលា រយៈពេល ០៣ ខែម្តង។ កិច្ចសន្យាការងារដែលមាន កំណត់ចំរើរវេលា ០៣ ខែចុងក្រោយ ចុះនៅថ្ងៃទី០១ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០១៦ ហើយត្រូវផុតកំណត់ នៅថ្ងៃទី៣១ ខែសីហា ឆ្នាំ២០១៦ ។
  - o និយោជកបានបញ្ឈប់កម្មករនិយោជិត រឹង ឋានៈ និង ឡុង ពេជ្រ នៅថ្ងៃទី៣០ ខែកក្កដា ឆ្នាំ ២០១៦ ដោយមូលហេតុថា កម្មករនិយោជិតទាំង ០២ នាក់នេះ បានយំបំបាក់គ្នាបន្តិចបន្តួចបរិច្ចាគ ផលិតផលនៅថ្ងៃទី២៦ និង២៧ ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០១៦ ។

- កម្មករនិយោជិតទាំង ០២ នាក់ខាងលើ ទទួលស្គាល់ថា ពួកគាត់ពិតជាបានបន្តចំនួនបរិមាណផលិតផលពិតមែន ដោយពួកគាត់បានដោះដូរចំនួនបរិមាណផលិតផលជាមួយគ្នាទៅវិញទៅមក ដើម្បីឱ្យកម្មករនិយោជិតម្នាក់ក្នុងចំណោមកម្មករនិយោជិតទាំងពីរ បានចំនួនបរិមាណផលិតផល (ចំនួនបុង) ច្រើនម្នាក់ម្តង និងទទួលបានប្រាក់តាមបរិមាណផលិតផល (ប្រាក់ផ្លែបុង)ច្រើន លើសពីប្រាក់ឈ្នួលគោល ឯម្នាក់ទៀតទទួលបានត្រឹមតែប្រាក់ឈ្នួលគោល ។
- នៅក្នុងសវនាការ កម្មករនិយោជិត ឡុង ពេជ្រ បានលើកឡើងថា និយោជកបានកំណត់បរិមាណផលិតផល ចំនួន ៣០០ អារ ក្នុងមួយថ្ងៃ ប៉ុន្តែ កម្មករនិយោជិត ឡុង ពេជ្រ ដេរបានតែ ១០០ អារ ពោលគឺមិនបានគ្រប់ចំនួនដែលបានកំណត់ទេ ។ ហេតុនេះ គាត់បានឱ្យចំនួនបរិមាណផលិតផលមួយចំនួនដែលគាត់ដេរបាននោះទៅកម្មករនិយោជិត រីង ឋានៈ ដើម្បីឱ្យកម្មករនិយោជិត រីង ឋានៈ ទទួលបានចំនួនបរិមាណផលិតផលច្រើន និងបានប្រាក់ឈ្នួលតាមចំនួនបរិមាណផលិតផលនោះច្រើន ។ រីឯកម្មករនិយោជិត ឡុង ពេជ្រ ដែលដេរមិនបានគ្រប់ចំនួនបរិមាណផលិតផល ដែលបានកំណត់ គឺគាត់ព្រមទទួលយកតែប្រាក់ឈ្នួលអប្បបរមាតែប៉ុណ្ណោះ ។
- កម្មករនិយោជិតទាំង ០២ នាក់ខាងលើ ក៏ទទួលស្គាល់ដែរថា ពួកគាត់បានប្រព្រឹត្តកំហុសនេះ ០២ ទៅ ០៣ ដង រួចមកហើយ ដោយផ្លាស់វេនអ្នកត្រូវបានបរិមាណផលិតផលច្រើនម្តងម្នាក់ ប៉ុន្តែ និយោជកមិនបានដឹង និងមិនធ្លាប់ធ្វើការព្រមានផងដែរ ។

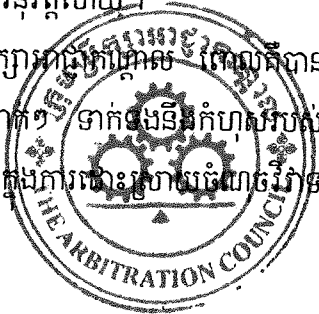
ករណីកម្មករនិយោជិត ពាង ញ៉ូវ

- កម្មករនិយោជិត ពាង ញ៉ូវ ត្រូវបាននិយោជកបញ្ឈប់ពីការងារ នៅថ្ងៃទី៣០ ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០១៦ ដោយហេតុផលថានៅថ្ងៃទី២៩ ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០១៦ កម្មករនិយោជិត ពាង ញ៉ូវ បានយកចំនួនបរិមាណផលិតផលពីកម្មករនិយោជិត ០៣ នាក់ ផ្សេងទៀតមកដាក់ជាមួយចំនួនបរិមាណផលិតផលដែលគាត់ដេរបាន ដើម្បីទទួលបានប្រាក់ឈ្នួលតាមបរិមាណផលិតផលច្រើន ។
- យោងតាមឯកសារទាក់ទងនឹងតារាងប្រាក់ឈ្នួល ដែលភាគីនិយោជកដាក់ជូនក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាល នៅថ្ងៃទី១៦ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០១៦ ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលរកឃើញថា កម្មករនិយោជិត ពាង ញ៉ូវ បានចូលធ្វើការនៅថ្ងៃទី២០ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០១៣។ ភាគីកម្មករនិយោជិតក៏មិនបានជំទាស់នឹងឯកសារខាងលើនេះដែរ ។
- ភាគីកម្មករនិយោជិតបានលើកឡើងពីមូលហេតុនៃការទាមទារថា ៖
  - ផលចំណេញដែលទទួលបានពីកំហុសនោះ មានចំនួនតិចតួចណាស់ ។
  - កំហុសដែលពួកគាត់បានប្រព្រឹត្តជាកំហុសស្រាល ដូចនេះ យោងតាមបទបញ្ជាសម្រាប់និយោជកត្រូវព្រមានកម្មករនិយោជិតជាមុនសិន មុននឹងធ្វើការបញ្ឈប់កម្មករនិយោជិត។
  - បទបញ្ជាផ្ទៃក្នុងថ្មី ដែលនិយោជកអះអាងនោះ គឺមិនមានការឯកភាព ពីពួកដឹកនាំសហជីពខាងលើនេះទេ ។

- ភាគីនិយោជកបានលើកឡើងថា និយោជកមិនអាចទទួលយក កម្មករនិយោជិតទាំង ០៣ នាក់ខាងលើ ឱ្យធ្វើការវិញបាននោះទេ ដោយមូលហេតុថា កម្មករនិយោជិតទាំង ០៣ នាក់ ខាងលើ បានប្រព្រឹត្តកំហុសធ្ងន់ដែលមានចែងនៅក្នុង ៖
  - o មាត្រា ៨៣ នៃច្បាប់ស្តីពីការងារ និងប្រការ ១០ នៃបទបញ្ជាផ្ទៃក្នុងថ្មីរបស់ក្រុមហ៊ុន បូវឃើរ ហ្គាមេន ពោលគឺការលួច កិបកេង ឬបន្លំប្រាក់ របស់និយោជក ។
  - o ប្រការ៥ នៃកិច្ចសន្យាការងាររបស់កម្មករនិយោជិតទាំង ០៣ នាក់ ដែលចែងថា ៖ “...ប្រសិនបើភាគី “ខ” (កម្មករនិយោជិត) យកទ្រព្យសម្បត្តិ...ក្រុមហ៊ុន... ភាគី “ក” (និយោជក) នឹងបញ្ឈប់ភាគី “ខ” ភ្លាមដោយអនុវត្តតាមបទបញ្ជាផ្ទៃក្នុងរបស់ក្រុមហ៊ុន ។” ។
- កម្មករនិយោជិត ពាង ញ៉ូវ ធ្លាប់ទទួលបានធ្វើការអប់រំ និងព្រមានដោយផ្ទាល់មាត់ពី ផ្នែក IE (ផ្នែកត្រួតពិនិត្យ) និងប្រធានផ្នែកដេរ ម្តងទៅពីរដងហើយ ទាក់ទងនឹងការយកចំនួនបរិមាណផលិតផលរបស់កម្មករនិយោជិតដទៃ ប៉ុន្តែ គាត់មិនបានកែខ្លួនទេ ។
- យោងតាមបទបញ្ជាផ្ទៃក្នុងនៃក្រុមហ៊ុន បូវឃើរ ហ្គាមេន ចុះថ្ងៃទី៣១ ខែមីនា ឆ្នាំ២០១៦ ដែលបានទទួលស្គាល់ពីមន្ទីរការងារ និងបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ ខេត្តកណ្តាល ចុះលេខ ៥៥៧/១៦ ក.ប.វ ចុះថ្ងៃទី០១ ខែមេសា ឆ្នាំ២០១៦ ដែលភាគីនិយោជកដាក់មកក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាល ប្រការ ១០ ត្រង់ចំណុចកំហុសធ្ងន់ចែងថា ៖ “ កំហុសធ្ងន់ : ត្រូវបញ្ឈប់ពីការងារភ្លាមៗ គឺកំហុសទាំងឡាយដែលមានចែងត្រង់មាត្រា ៨៣ នៃច្បាប់ស្តីពីការងារ ។ កំហុសធ្ងន់មានដូចជា : ការលួច កិបកេង ឬបន្លំប្រាក់កាស...” ។
- ភាគីកម្មករនិយោជិត បានជំទាស់នឹងបទបញ្ជាផ្ទៃក្នុង ចុះថ្ងៃទី៣១ ខែមីនា ឆ្នាំ២០១៦ របស់ក្រុមហ៊ុន បូវឃើរ ហ្គាមេន ដោយហេតុផលថា បទបញ្ជាផ្ទៃក្នុងថ្មីនេះ មានការទទួលស្គាល់ពីប្រតិភូបុគ្គលិក ចំនួន ១៧ នាក់តែ ប៉ុណ្ណោះ ពោលគឺមិនមានការទទួលស្គាល់ពីប្រតិភូបុគ្គលិក ចំនួន ០៣ នាក់ទៀត ដែលជាថ្នាក់ដឹកនាំសហជីពកម្ពុជានៃរោងចក្រកាត់ដេរ បូវឃើរ ហ្គាមេន នោះទេ ។
- ភាគីនិយោជក បានជំទាស់នឹងការលើកឡើងរបស់ភាគីកម្មករនិយោជិត ដោយអះអាងថា ៖
  - o និយោជកបានប្តូរបទបញ្ជាផ្ទៃក្នុងថ្មី ដោយមូលហេតុថា នៅចុងខែកុម្ភៈ អង្គការអន្តរជាតិខាងការងារ (ILO) បានចុះទៅធ្វើការត្រួតពិនិត្យនៅក្រុមហ៊ុន និងណែនាំឱ្យក្រុមហ៊ុនផ្លាស់ប្តូរបទបញ្ជាផ្ទៃក្នុងថ្មី ឱ្យស្របតាមគំរូបទបញ្ជាផ្ទៃក្នុងដែលចេញដោយក្រសួងការងារ និងបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ ។
  - o បទបញ្ជាផ្ទៃក្នុងថ្មី ចុះនៅថ្ងៃទី៣១ ខែមីនា ឆ្នាំ២០១៦ នេះ មានស្នាមមេដៃទទួលស្គាល់របស់ប្រតិភូបុគ្គលិក និងទទួលបានទិដ្ឋាការពីមន្ទីរការងារ និងបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ ខេត្តកណ្តាល ដែលបញ្ជាក់ថាត្រឹមត្រូវ ។ ហេតុនេះ បទបញ្ជាផ្ទៃក្នុងចាស់លែងត្រូវបានអនុវត្តហើយ ។
- ត្រង់ចំណុចវិវាទនេះ ភាគីនិយោជកបានជំទាស់នឹងយុត្តាធិការរបស់ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាល ពោលគឺបានលើកឡើងថា ចំណុចវិវាទនេះ គឺជាវិវាទបុគ្គល របស់កម្មករនិយោជិតម្នាក់ៗ ទាក់ទងនឹងកំហុសរបស់ពួកគាត់តែប៉ុណ្ណោះ ។ ដូចនេះ ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលមិនមានយុត្តាធិការក្នុងការដោះស្រាយចំណុចវិវាទនេះទេ ។

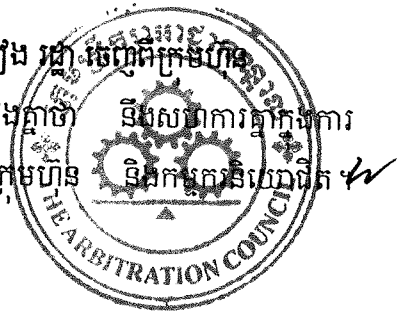

ចំណុចវិវាទទី ២ ៖ ភាគីកម្មករនិយោជិតទាមទារឱ្យនិយោជកផ្តល់ក្រដាសបើកប្រាក់ឈ្នួល ជូនកម្មករនិយោជិត មើលមុនថ្ងៃបើកប្រាក់ឈ្នួល និងបែងចែកឱ្យច្បាស់លាស់ (ចំនួនប្រាក់ឈ្នួល និងប្រាក់តាមបរិមាណ ផលិតផល)

- ភាគីទាំងពីរទទួលស្គាល់ថា ការអនុវត្តសព្វថ្ងៃនៅក្នុងក្រុមហ៊ុន គឺនិយោជកផ្តល់ក្រដាសបើកប្រាក់ឈ្នួល ជូន កម្មករនិយោជិតមើលនៅថ្ងៃបើកប្រាក់ឈ្នួលតែម្តង ហើយប្រសិនបើកម្មករនិយោជិតរកឃើញថា ចំនួនប្រាក់ឈ្នួលនោះមិនត្រឹមត្រូវ កម្មករនិយោជិតអាចតវ៉ាបាន ។
- ភាគីកម្មករនិយោជិតបានបញ្ជាក់ការទាមទារថា ឱ្យនិយោជកផ្តល់ក្រដាសបើកប្រាក់ឈ្នួលឱ្យកម្មករនិយោ- ជិតបានមើលមុនយ៉ាងហោចណាស់ ចំនួន ០១ ថ្ងៃ មុនថ្ងៃបើកប្រាក់ឈ្នួល ។
- ភាគីកម្មករនិយោជិតបានបញ្ជាក់មូលហេតុនៃការទាមទារថា ៖
  - o ការផ្តល់ក្រដាសបើកប្រាក់ឈ្នួលមុនថ្ងៃបើកប្រាក់ឈ្នួល អាចផ្តល់ភាពងាយស្រួលដល់កម្មករ និយោជិតឱ្យដឹងពីចំនួនប្រាក់ឈ្នួលមុន ដើម្បីធ្វើការផ្សេងផ្តាច់ពីភាពត្រឹមត្រូវរបស់ប្រាក់ឈ្នួល ។
  - o ប្រសិនបើប្រាក់ឈ្នួលប្រចាំខែមានភាពមិនត្រឹមត្រូវ នោះកម្មករនិយោជិតអាចតវ៉ាឱ្យនិយោជកកែ តម្រូវនៅថ្ងៃបើកប្រាក់ឈ្នួលនោះតែម្តង ដោយមិនបាច់រង់ចាំក្រោយពីបើកប្រាក់ឈ្នួលហើយនោះ ទេ ។
  - o ក្រុមហ៊ុនផ្សេង បានផ្តល់ក្រដាសបើកប្រាក់ឈ្នួលនេះជូនកម្មករនិយោជិតមើល មុនពេលបើកប្រាក់ ឈ្នួល ។
- ភាគីនិយោជកបានលើកឡើងថា និយោជកមិនអាចផ្តល់ក្រដាសបើកប្រាក់ឈ្នួលជូនកម្មករនិយោជិត មុនថ្ងៃ បើកប្រាក់ឈ្នួលបានទេ ដោយមូលហេតុថា ៖
  - o នៅរៀងរាល់ពេលបើកប្រាក់ឈ្នួល កម្មករនិយោជិតតែងតែមានសកម្មភាពរវល់នឹងបញ្ហាបើកប្រាក់ ឈ្នួល ដែលធ្វើឱ្យប៉ះពាល់ដល់សង្វាក់ផលិតកម្មរបស់ក្រុមហ៊ុន ។
  - o គណនេយ្យករនៅក្នុងក្រុមហ៊ុនមានចំនួនតិច ហេតុនេះ មិនអាចធ្វើក្រដាសបើកប្រាក់ឈ្នួលនេះជូន កម្មករនិយោជិតនៅមុនថ្ងៃបើកប្រាក់ឈ្នួលឡើយ ។
  - o ក្រុមហ៊ុនមានគោលការណ៍សម្រាប់ដោះស្រាយប្រាក់ឈ្នួលដែលមិនត្រឹមត្រូវជូនកម្មករនិយោជិត នៅក្រោយថ្ងៃបើកប្រាក់ឈ្នួលហើយ ។
  - o សហជីពកម្ពុជានៃរោងចក្រកាត់ដេរ បូរីយើរ ហ្គាមេន មិនមែនជាសហជីពមានភាពតំណាងបំផុត ដូចនេះសហជីពនេះ មិនអាចធ្វើការទាមទារលើបញ្ហានេះបានឡើយ ។
  - o គ្មានបញ្ញត្តិច្បាប់តម្រូវឱ្យក្រុមហ៊ុនផ្តល់ក្រដាសបើកប្រាក់ឈ្នួលជូនកម្មករនិយោជិតមុនថ្ងៃបើក ប្រាក់ឈ្នួលនោះទេ ។

ចំណុចវិវាទទី ៣ ៖ ភាគីកម្មករនិយោជិតទាមទារឱ្យនិយោជកដករដ្ឋបាលឈ្មោះ សៀង រដ្ឋ ចេញពីក្រុមហ៊ុន

- នៅក្នុងសវនាការ ភាគីនិយោជក និងកម្មករនិយោជិតបានព្រមព្រៀងគ្នាថា នឹងសវនាការគ្នាឯក្នុងការ ធ្វើកិច្ចការងារប្រកបដោយស្មារតីយោគយល់គ្នា ដើម្បីផលប្រយោជន៍ក្រុមហ៊ុន និងកម្មករនិយោជិត ។

ម្យ៉ាងទៀត ខាងផ្នែករដ្ឋបាលនឹងកែសម្រួលអាកប្បកិរិយា ក៏ដូចជាការប្រើប្រាស់ពាក្យសម្តីឱ្យបានសមរម្យ ជាមួយកម្មករនិយោជិត ។

- ភាគីកម្មករនិយោជិតលែងធ្វើការទាមទារលើចំណុចនេះហើយ ។

ចំណុចវិវាទទី ៤ ៖ ភាគីកម្មករនិយោជិតទាមទារឱ្យនិយោជកបើកប្រាក់បំណាច់ជូសការឈប់សម្រាកប្រចាំឆ្នាំ ដាច់ដោយឡែកពីប្រាក់ឈ្នួលប្រចាំខែ

- ភាគីទាំងពីរឯកភាពថា ការអនុវត្តសព្វថ្ងៃនៅក្នុងក្រុមហ៊ុន គឺនិយោជកបើកប្រាក់បំណាច់ជូសការឈប់សម្រាកប្រចាំឆ្នាំជូនកម្មករនិយោជិត ចំនួន ០២ ដង ក្នុងមួយឆ្នាំ គឺនៅមុនបុណ្យចូលឆ្នាំខ្មែរ និងមុនបុណ្យភ្ជុំបិណ្ឌ ។ ចំពោះការបើកប្រាក់បំណាច់ជូសការឈប់សម្រាកប្រចាំឆ្នាំនេះ និយោជកបើកចូលជាមួយប្រាក់ឈ្នួលប្រចាំខែតែម្តង ។
- ភាគីកម្មករនិយោជិតបញ្ជាក់ការទាមទារ ឱ្យនិយោជកបែងចែកក្រដាសបើកប្រាក់បំណាច់ជូសការឈប់សម្រាកប្រចាំឆ្នាំឱ្យបានច្បាស់លាស់ ដាច់ដោយឡែកចេញពីក្រដាសបើកប្រាក់ឈ្នួលប្រចាំខែ ។
- ភាគីកម្មករនិយោជិតបានបញ្ជាក់ពីមូលហេតុនៃការទាមទារថា កម្មករនិយោជិតចង់ដឹងពីចំនួនប្រាក់បំណាច់ជូសការឈប់សម្រាកប្រចាំឆ្នាំរបស់ពួកគាត់ម្នាក់ៗ ឱ្យបានលម្អិត និងច្បាស់លាស់ ជៀសវាងការបាត់បង់ ។
- ភាគីនិយោជកបានឆ្លើយតបថា និយោជកមិនអាចផ្តល់តាមការទាមទារទេ ពីព្រោះនិយោជកមិនអាចធ្វើកិច្ចការនេះទាន់ពេលវេលា ដូចដែលកម្មករនិយោជិតទាមទារនោះឡើយ ។

ហេតុផលនៃសេចក្តីសម្រេច ៖

មុននឹងធ្វើការពិចារណាលើចំណុចទាមទារ ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលពិចារណាលើសិទ្ធិរបស់ភាគីដើមបណ្តឹង ក្នុងការដោះស្រាយវិវាទការងាររួមនៅក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាល ដូចខាងក្រោម ៖

កថាខណ្ឌទី១ នៃមាត្រា ៥៤ នៃច្បាប់ស្តីពីសហជីព ចុះថ្ងៃទី១៧ ខែឧសភា ឆ្នាំ២០១៦ ចែងថា ៖ “ភាពជាតំណាងបំផុតនៃសហជីព ត្រូវបានទទួលស្គាល់នៅក្នុងក្របខ័ណ្ឌនៃសហគ្រាស ឬ គ្រឹះស្ថាន ។ សម្រាប់គោលបំណងនៃការចរចាអនុសញ្ញារួម ឬដោះស្រាយវិវាទការងាររួម គឺសហជីពដែលមានភាពជាតំណាងបំផុតទទួលបានសិទ្ធិផ្តាច់មុខ” ។

នៅក្នុងសំណុំរឿងលេខ ១៨០/១៦-ស៊ីម៉ង់ត៍ កម្ពុជា ចក្រីទី១ ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលបានបកស្រាយកថាខណ្ឌទី១ មាត្រា ៥៤ នៃច្បាប់ស្តីពីសហជីពខាងលើនេះថា ៖ “...មានតែសហជីពដែលមានភាពជាតំណាងបំផុត ប៉ុណ្ណោះដែលមានសិទ្ធិផ្តាច់មុខនៅក្នុងការចរចាបង្កើតអនុសញ្ញារួម និងដោះស្រាយវិវាទការងាររួមនៅក្នុងសហគ្រាស ឬ គ្រឹះស្ថានរបស់ខ្លួន ។ សិទ្ធិផ្តាច់មុខក្នុងការដោះស្រាយវិវាទការងាររួមនេះសំដៅលើសិទ្ធិក្នុងការនាំយកវិវាទ និងធ្វើជាតំណាងឱ្យកម្មករនិយោជិតនៅគ្រប់នីតិវិធីដោះស្រាយវិវាទការងាររួម ដោយរួមបញ្ចូលទាំងនីតិវិធីដោះស្រាយវិវាទនៅក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលផងដែរ ។ ហេតុនេះ ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលយល់ឃើញថា មានតែសហជីពដែលមានភាពជាតំណាងបំផុតប៉ុណ្ណោះ ដែលអាចធ្វើជាតំណាងឱ្យកម្មករនិយោជិតដើម្បីដោះស្រាយវិវាទនៅក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាល” ។ (សូមមើលបន្ថែមសេចក្តីបង្គាប់អាជ្ញាកណ្តាលលេខ ១៧១/១៦-ជេរវិជ្ជា ខណ្ឌទី១ លេខ

១៧៩/១៦-ដាលី ហ្គាមិន អ៊ិនធើណេសិនណល (ខេមបូឌា) លីមីតធីត, លេខ ១៨៣/១៦-យីដា មេនូហ្គេកនីវី ខូអិលធីឌី, ១៨៤/១៦-យីនធើ មេធើវ អ៊ិនដាសត្រៀវល ខូអិលធីឌី, លេខ ១៨៨/១៦-ហ្គ្រីន សាមីត (ខេមបូឌា) លីមីតធីត និងលេខ ១៩១/១៦-អ៊ីខូ បេស ហ្គេកធើវី) ។

ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលក្នុងសំណុំរឿងនេះ ក៏យល់ស្របនឹងការបកស្រាយរបស់ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាល ក្នុងសំណុំរឿងមុនៗ ខាងលើដែរ។ យោងតាមអង្គហេតុខាងលើ ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលរកឃើញថា នៅក្នុង ក្រុមហ៊ុន បូរឃើរ ហ្គាមេន គឺមិនទាន់មានសហជីពដែលមានភាពជាតំណាងបំផុតនោះទេ ។

លើសពីនេះទៀត ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលនៅក្នុងសំណុំរឿងលេខ ១៨០/១៦-ស៊ីម៉ង់ត៍ កម្ពុជា ចក្រីទីង ដដែល បានបកស្រាយថា ៖ “ក្នុងករណីដែលសហគ្រាស ឬគ្រឹះស្ថានមួយមិនទាន់មានអត្ថិភាពនៃសហជីពដែលមាន ភាពជាតំណាងបំផុត កម្មករនិយោជិតដែលជាប់ពាក់ព័ន្ធក្នុងវិវាទមានសិទ្ធិតំណាងដោយផ្ទាល់ខ្លួន ឬមានសិទ្ធិក្នុងការ ពឹងពាក់ ឬ ផ្ទេរសិទ្ធិជូនសហជីពមូលដ្ឋាន ឬបុគ្គលផ្សេងទៀតដើម្បីធ្វើជាតំណាងរបស់ខ្លួនក្នុងការដោះស្រាយវិវាទការ ងាររួមនៅក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាល ប្រសិនបើពួកគាត់យល់ថា សិទ្ធិរបស់ពួកគាត់ត្រូវបានបំពានដោយនិយោ- ជក ។”។ (សូមមើលបន្ថែមសេចក្តីបង្គាប់អាជ្ញាកណ្តាល លេខ ១៧១/១៦-ជេវីលីន ខូអិលធីឌី) ។

ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលក្នុងសំណុំរឿងនេះ ក៏យល់ស្របនឹងការបកស្រាយរបស់ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាល នៅក្នុងសំណុំរឿងមុនៗ ខាងលើដែរ។ នៅក្នុងសំណុំរឿងនេះ គឺមានសហជីពកម្ពុជានៃរោងចក្រកាត់ដេរ បូរឃើរ ហ្គាមេន ជាអ្នកនាំបញ្ជីមកក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាល ។

មាត្រា ១១ នៃច្បាប់ស្តីពីសហជីព ចុះថ្ងៃទី១៧ ខែឧសភា ឆ្នាំ២០១៦ ចែងថា ៖ “ដើម្បីឱ្យសហជីព ឬ សមាគមនិយោជកទទួលបាននូវសិទ្ធិ និងផលប្រយោជន៍ដែលមានចែងនៅក្នុងច្បាប់នេះ ស្ថាបនិករបស់សហជីព ឬ សមាគមនិយោជក ត្រូវតែចុះបញ្ជីនៅក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យការងារ។ ក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យការងារ ត្រូវថែ រក្សានូវកំណត់ត្រានៃការចុះបញ្ជី ហើយអាចសហការបោះពុម្ពផ្សាយឱ្យបានទៀងទាត់អំពីបញ្ជីកា ។” ។

នៅក្នុងសេចក្តីបង្គាប់អាជ្ញាកណ្តាលលេខ ១៤៨/១៦-រ៉ូយ៉ាល់ ក្រោនចិក អ៊ិនធើណេសិនណល អ៊ីន ក្រុម ប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលបានបកស្រាយថា មាត្រា ១១ នៃច្បាប់ស្តីពីសហជីពខាងលើនេះថា ៖ “សហជីព ឬសមាគម និយោជកទទួលបាននូវសិទ្ធិ និងផលប្រយោជន៍ទាំងឡាយ ដែលច្បាប់ស្តីពីសហជីពនេះទទួលស្គាល់ នៅពេលដែល ស្ថាបនិករបស់សហជីព ឬសមាគមនិយោជកនោះ បានចុះបញ្ជីនៅក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យការងារ។ ក្រុមប្រឹក្សា អាជ្ញាកណ្តាលក៏យល់ឃើញដែរថាសិទ្ធិ និងផលប្រយោជន៍នេះ រួមបញ្ចូលទាំងសិទ្ធិរបស់សហជីព ក្នុងការតំណាង សមាជិករបស់ខ្លួន ដើម្បីដោះស្រាយវិវាទនៅក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលផងដែរ។” ។ (សូមមើលបន្ថែមសេចក្តីបង្គាប់ អាជ្ញាកណ្តាលលេខ ១៤២/១៦-ហ្សិណា ដាយដុង (ខេមបូឌា) អេឡិចត្រូនិច ខូអិលធីឌី និងលេខ ១៥៣/១៦-ដាយ យ៉ាង ខេមបូឌា ខូអិលធីឌី) ។

ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលក្នុងសំណុំរឿងនេះ ក៏យល់ស្របនឹងការបកស្រាយរបស់ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាល ក្នុងសំណុំរឿងមុនៗ ខាងលើដែរ ។

យោងតាមអង្គហេតុ ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលរកឃើញថា សហជីពកម្ពុជានៃរោងចក្រកាត់ដេរ បូរឃើរ ហ្គាមេន ទទួលបានវិញ្ញាបនបត្រចុះបញ្ជីសហជីពពីក្រសួងការងារ និងបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈនៅថ្ងៃទី២៩ ខែមេសា

ឆ្នាំ២០១៥ និងមានការទទួលស្គាល់ថ្នាក់ដឹកនាំសហជីពនៅថ្ងៃទី២៩ ខែមេសា ឆ្នាំ២០១៥ ដែលមានឈ្មោះលោក ឡឹក សុភ័ក្រ្ត ជាប្រធាន, លោក ឌឹម សុលាង ជាអនុប្រធាន និងលោក សំ គឹមសុង ជាលេខាធិការ។ នៅថ្ងៃសវនាការ កម្មករនិយោជិតទាំង ០៣ នាក់ ដែលជាថ្នាក់ដឹកនាំសហជីព មានវត្តមាននៅក្នុងសវនាការរបស់ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាល។ ហេតុនេះ យោងតាមមាត្រា ១១ នៃច្បាប់ស្តីពីសហជីពខាងលើ ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលយល់ឃើញថា ថ្នាក់ដឹកនាំសហជីពកម្ពុជានៃរោងចក្រកាត់ដេរ បូរឃើរ ហ្គាមេន មានសិទ្ធិក្នុងការតំណាងសមាជិកនៃសហជីពកម្ពុជានៃរោងចក្រកាត់ដេរ បូរឃើរ ហ្គាមេន ដើម្បីធ្វើការទាមទារនៅក្នុងសំណុំរឿងនេះទេ។

ដូចនេះ ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលយល់ឃើញថា ដើមបណ្តឹងនៅក្នុងសំណុំរឿងនេះ គឺសហជីពកម្ពុជានៃរោងចក្រកាត់ដេរ បូរឃើរ ហ្គាមេន។

ចំណុចវិវាទទី ១ ៖ ភាគីកម្មករនិយោជិតទាមទារ ឱ្យនិយោជកទទួលយកកម្មករនិយោជិត ចំនួន ០៣ នាក់ គឺកម្មករនិយោជិត រីង ឋានៈ, ឡុង ពេជ្រ និង ពាង ញ៉ូវ ឱ្យចូលធ្វើការងារវិញ

មុននឹងពិចារណាលើចំណុចវិវាទនេះ ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលពិចារណាអំពីយុត្តាធិការរបស់ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាល ដូចខាងក្រោម ៖

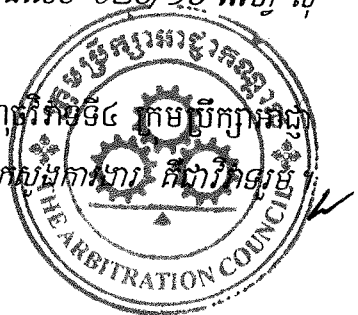
យោងតាមអង្គហេតុ ភាគីនិយោជកបានលើកឡើងថា វិវាទនេះជាវិវាទបុគ្គល ហេតុនេះក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលធ្វើការពិចារណាថា តើក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលមានយុត្តាធិការលើវិវាទនេះ ដែរ ឬទេ?

ប្រការ ៣២ នៃប្រកាសលេខ ០៩៩ សកបយ ចុះថ្ងៃទី២១ ខែមេសា ឆ្នាំ២០០៤ ស្តីពីក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលចែងថា ៖ “ក្រុមអាជ្ញាកណ្តាលត្រូវសម្រេចសេចក្តីលើវិវាទការងាររួមដែលដាក់មកខ្លួនដោយយោងទៅតាមមាត្រា ៣០៩ នៃច្បាប់ស្តីពីការងារ។” ។

តាមរយៈប្រការ ៣២ ខាងលើនេះ ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលមានយុត្តាធិការដោះស្រាយតែវិវាទការងាររួមប៉ុណ្ណោះ។

ជាគោលការណ៍ អធិការកិច្ចការងារ និងរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងការងារ និងបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ មានភារកិច្ចក្នុងការសម្រេចថា តើវិវាទណាមួយជាវិវាទបុគ្គល ឬ វិវាទការងាររួម មុនពេលបញ្ជូនទៅក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាល។ ដូច្នេះ ជាធម្មតាក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលនឹងគោរពតាមការសម្រេចរបស់អធិការកិច្ចការងារ និងរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងការងារ និងបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ ប្រសិនបើគ្មានហេតុផលជំទាស់ច្បាស់លាស់នោះទេ។ (សូមមើលសេចក្តីបង្គាប់អាជ្ញាកណ្តាលលេខ ១០/០៣-ហ្សាក់ស៊ិនតិច ហេតុផលនៃចំណុចវិវាទទី៤, លេខ ៤១/០៤-មីកាសា, លេខ ០៧/០៥-កូកា កូឡា ហេតុផលនៃចំណុចវិវាទទី១ និងទី២, លេខ ៤៥/០៧-វិលសិន ហេតុផលនៃចំណុចវិវាទទី៤, លេខ ១៣/០៨-តេវ៉ាតិច ហេតុផលនៃចំណុចវិវាទទី២, លេខ ១៤/១១-ជី អេច ជី ហេតុផលនៃចំណុចវិវាទទី២, លេខ ២៥៣/១៤-គូតាល់ កម្ពុជា, លេខ ១៧៣/១៥-សុកហ្វិន ខេស៊ីឌី ហេតុផលនៃចំណុចវិវាទទី១ និងលេខ ០២៦/១៦-អេហ្វ ស៊ី អេហ្វ អ៊ិនស្តេកសិន (ខេមបូឌា) ខូ អិលធីឌី) ។

នៅក្នុងសេចក្តីបង្គាប់អាជ្ញាកណ្តាលលេខ ៤៥/០៧-វិល សិន ហេតុផលនៃចំណុចវិវាទទី៤ ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលសន្មតថា ៖ “រាល់ការទាមទារទាំងអស់នៅក្នុងរបាយការណ៍មិនសមស្របរបស់ក្រសួងការងារ គឺជាវិវាទរួម” ។

ដោយសារតែភាគីនិយោជកបានធ្វើការជំទាស់ទៅលើការសន្មតនេះ និយោជកមានបន្ទុកផ្តល់ភស្តុតាងបញ្ជាក់អំពី អំណះអំណាងរបស់ខ្លួន ។” ។

នៅក្នុងសំណុំរឿងមុនៗ ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលសន្មតថា រាល់ការទាមទារទាំងអស់នៅក្នុងរបាយការណ៍ មិនសះជាប់របស់ក្រសួងការងារ និងបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ គឺជាវិវាទការងាររួម។ យ៉ាងណាមិញ ក្នុងករណីដែល និយោជកធ្វើការជំទាស់ថា វិវាទដែលមានក្នុងរបាយការណ៍មិនសះជាប់របស់ក្រសួងការងារ ថាមិនមែនជាវិវាទរួមនោះ ភាគីនិយោជកត្រូវមានបន្ទុកភស្តុតាង ដើម្បីបញ្ជាក់ពីអំណះអំណាងរបស់ខ្លួន ដោយសារតែភាគីនិយោជកបានធ្វើការ ជំទាស់ទៅលើការសន្មតនេះ ។ (សូមមើលសេចក្តីបង្គាប់អាជ្ញាកណ្តាលសំណុំរឿងលេខ ៤៥/០៧-វិល សិន ហេតុផល នៃចំណុចវិវាទទី៤ និងលេខ ១៣/០៨-តេវ៉ាតិច្យ ហេតុផលនៃចំណុចវិវាទទី២) ។

ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលនៅក្នុងសំណុំរឿងនេះ ក៏យល់ស្របនឹងការបកស្រាយរបស់ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញា កណ្តាលនៅក្នុងសំណុំរឿងមុនៗ ដែរ ។

យោងតាមអង្គហេតុ ភាគីនិយោជកបានធ្វើការជំទាស់ថាវិវាទនេះ មិនមែនជាវិវាទការងាររួមទេ ពោលគឺជា វិវាទបុគ្គលរបស់កម្មករនិយោជិតម្នាក់ៗ ទាក់ទងនឹងកំហុសរបស់ពួកគាត់តែប៉ុណ្ណោះ។ ដូចនេះ ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញា កណ្តាលមិនមានយុត្តាធិការក្នុងការដោះស្រាយចំណុចវិវាទនេះទេ ។

មាត្រា ៣០២ នៃច្បាប់ស្តីពីការងារ ឆ្នាំ១៩៩៧ ចែងថា ៖ “វិវាទការងាររួម គឺជាវិវាទដែលកើតឡើងរវាង និយោជកម្នាក់ ឬច្រើននាក់ នឹងបុគ្គលិករបស់ខ្លួនមួយចំនួន អំពីរឿងលក្ខខណ្ឌការងារ ការប្រើប្រាស់សិទ្ធិដែលប្រគល់ ឱ្យអង្គការវិជ្ជាជីវៈ ការត្រូវទទួលស្គាល់អង្គការវិជ្ជាជីវៈក្នុងសហគ្រាស បញ្ហានៃការទាក់ទងរវាងនិយោជក និងកម្មករ និយោជិតហើយការវិវាទនេះអាចបណ្តាលឱ្យសហគ្រាសប្រព្រឹត្តទៅពុំបានស្រួល ឬធ្វើឱ្យខូចសន្តិភាពសង្គម” ។

នៅក្នុងសំណុំរឿងលេខ ១០/០៣-ហ្សាក់ស៊ីនតិច ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលបញ្ជាក់ថា ៖ “ដើម្បីអាចនិយាយ បានថា វិវាទមួយជាវិវាទរួម ត្រូវបំពេញជាចាំបាច់តាមលក្ខខណ្ឌបីយ៉ាងនៃវិវាទការងាររួម ដូចមានចែងក្នុងច្បាប់ ស្តីពីការងារមាត្រា ៣០២ ។ លក្ខខណ្ឌបីយ៉ាងនោះគឺ ៖

- ក- ជាវិវាទរវាងកម្មករមួយចំនួន និងនិយោជកម្នាក់ ឬច្រើននាក់
- ខ- បញ្ហានៃវិវាទទាក់ទងនឹងលក្ខខណ្ឌការងារ ការប្រើប្រាស់សិទ្ធិ ដែលប្រគល់ឱ្យអង្គការវិជ្ជាជីវៈ ទទួល ស្គាល់អង្គការវិជ្ជាជីវៈ ឬបញ្ហានៃទំនាក់ទំនងរវាងនិយោជក និងកម្មករនិយោជិត
- គ- វិវាទនេះ អាចបណ្តាលឱ្យសហគ្រាសប្រព្រឹត្តទៅពុំបានស្រួល ឬធ្វើឱ្យខូចសន្តិភាពសង្គម” ។

ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលនៅក្នុងសំណុំរឿងនេះ ក៏យល់ស្របនឹងការបកស្រាយរបស់ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញា កណ្តាលនៅក្នុងសំណុំរឿងមុនៗដែរ ។

ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលធ្វើការពិចារណាថា តើលក្ខខណ្ឌទាំងបីនៃវិវាទការងាររួមខាងលើនេះ ត្រូវបាន បំពេញដែរ ឬទេ?

លក្ខខណ្ឌទី១ ៖ ភាគីនិយោជកបានលើកឡើងថា ចំណុចវិវាទនេះទាក់ទងនឹងកំហុសរបស់កម្មករនិយោជិត ទាំង ០៣ នាក់ ដែលនិយោជកបញ្ឈប់ជាលក្ខណៈបុគ្គលប៉ុណ្ណោះ ។ ដោយឡែក ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលចែករំលែកជា

សហជីពកម្ពុជានៃរោងចក្រកាត់ដេរ បូរីយើរ ហ្គាមេន ជាដើមបណ្តឹងនៅក្នុងរឿងនេះ បានធ្វើការទាមទារ ចំនួន ០៩ ចំណុច ដែលនៅក្នុងនោះក៏មានចំណុចវិវាទទី១ ដែលទាមទារឱ្យនិយោជកទទួលយកកម្មករនិយោជិត រីង ឋានះ, ឡុង ពេជ្រ និង ពាង ញ៉ូវ ឱ្យចូលធ្វើការវិញដែរ។ ហេតុនេះ ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលយល់ឃើញថា វិវាទការងារ នេះ គឺជាវិវាទរវាងសហជីពកម្ពុជានៃរោងចក្រកាត់ដេរ បូរីយើរ ហ្គាមេន (រួមមានកម្មករនិយោជិត រីង ឋានះ, ឡុង ពេជ្រ និង ពាង ញ៉ូវ) ជាមួយនឹងនិយោជក។ ក្នុងករណីនេះ លក្ខខណ្ឌទី១ ត្រូវបានបំពេញ។

លក្ខខណ្ឌទី២ ៖ នៅក្នុងចំណុចវិវាទនេះ ភាគីកម្មករនិយោជិតត្រូវបាននិយោជកបញ្ឈប់ពីការងារ ហើយ កម្មករនិយោជិតបានទាមទារឱ្យនិយោជកទទួលយកគាត់ឱ្យចូលធ្វើការងារវិញ។ ហេតុនេះ ចំណុចវិវាទនេះគឺជាវិវាទ ដែលពាក់ព័ន្ធនឹងទំនាក់ទំនងការងាររវាងនិយោជក និងកម្មករនិយោជិត។ ដូចនេះ លក្ខខណ្ឌទី២ ត្រូវបានបំពេញ។

លក្ខខណ្ឌទី៣ ៖ ក្នុងករណីនេះ ភាគីទាំងពីរមិនបានបញ្ជាក់ថា វិវាទនេះបាននាំឱ្យប្រតិបត្តិការសហគ្រាស ប្រព្រឹត្តទៅពុំបានស្រួលនោះឡើយ ហើយក៏គ្មានបាតុភាពណាមួយកើតឡើងដែរ។ ដោយឡែក ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលយល់ឃើញថា ទោះបីជាបច្ចុប្បន្នស្ថានភាពមានភាពប្រក្រតីយ៉ាងណាក៏ដោយ ប៉ុន្តែ ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាល រកឃើញថា វិវាទនេះក៏កើតឡើងរវាងនិយោជក និងសហជីពកម្ពុជានៃរោងចក្រកាត់ដេរ បូរីយើរ ហ្គាមេន ពោលគឺ មានកម្មករនិយោជិតដែលជាសមាជិកសហជីព និងថ្នាក់ដឹកនាំសហជីពកម្ពុជា បានគាំទ្រដល់ការទាមទារនេះ ហេតុនេះ ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលយល់ឃើញថា ថ្នាក់ដឹកនាំ និងសមាជិកសហជីពកម្ពុជា ដែលជាដើមបណ្តឹង នៅក្នុងសំណុំរឿងនេះ អាចបង្កឱ្យមានកូដកម្ម ឬសកម្មភាពណាមួយដែលអាចប៉ះពាល់ដំណើរការរបស់ក្រុមហ៊ុន និង អាចធ្វើឱ្យខូចសន្តិភាពសង្គមផងដែរ។ ដូចនេះ លក្ខខណ្ឌទី៣ ក៏ត្រូវបានបំពេញដែរ។

សរុបមក ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលយល់ឃើញថា វិវាទនេះ ជាវិវាទការងាររួម។ ដូចនេះ ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលមានយុត្តាធិការក្នុងការសម្រេចសេចក្តីនៅក្នុងសំណុំរឿងនេះ។

ជាបន្ត ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលពិចារណា តើនិយោជកមានកាតព្វកិច្ច ទទួលយកកម្មករនិយោជិត ឈ្មោះ រីង ឋានះ, ឡុង ពេជ្រ និង ពាង ញ៉ូវ ចូលធ្វើការងារវិញ ដែរ ឬទេ?

ក. ប្រភេទកិច្ចសន្យាការងារ

ចំណុចទី ២ នៃមាត្រា ៦៧ នៃច្បាប់ស្តីពីការងារ ឆ្នាំ១៩៩៧ បានចែងថា ៖ “កិច្ចសន្យាការងារដែលធ្វើឡើង ដោយការព្រមព្រៀងគ្នា ដោយមានកំណត់ចំណែកពិតប្រាកដ មិនអាចមានរយៈពេលលើសពីពីរឆ្នាំបានឡើយ។ កិច្ចសន្យានេះ អាចបន្តសារជាថ្មីម្តង ឬច្រើនដងបាន ដរាបណាការបន្តសារជាថ្មីនេះមានចំណែកអតិបរមាមិនលើសពី ពីរឆ្នាំ។”

ការអនុវត្តន៍ផ្ទុយនឹងវិធានខាងដើម នាំឱ្យកិច្ចសន្យាការងារនោះក្លាយជាកិច្ចសន្យាដែលគ្មានកំណត់ចំណែកពិតប្រាកដ។”

នៅក្នុងសេចក្តីបង្គាប់អាជ្ញាកណ្តាលលេខ ១០/០៣-ហ្សាក់ស៊ិនតិក ហេតុផលសេចក្តីសម្រេច ចំណុចវិវាទទី១ ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលបានបកស្រាយមាត្រា ៦៧ (២) ថា កិច្ចសន្យាការងារដែលមានកំណត់ចំណែកពិតប្រាកដ ជាកិច្ចសន្យាការងារមានចំណែកកំណត់ នៅពេលដែលការបន្តសារជាថ្មីនោះធ្វើឱ្យរយៈពេលសរុបនៃកិច្ចសន្យា អស់មានរយៈពេលលើសពីពីរឆ្នាំ។ នៅត្រង់ចំណុចនេះ ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលធ្វើការកត់សម្គាល់ឃើញថា

“ច្បាប់ការងារកម្ពុជា បង្ហាញពីលក្ខណៈទោរទន់ទៅរកកិច្ចសន្យាមានចិរវេលាមិនកំណត់ ដូចមានចែងក្នុង មាត្រា ៦៧ កថាខ័ណ្ឌទី៧ និងទី៨។ មូលហេតុដែលនាំឱ្យមានការទោរទន់ទៅរកលក្ខណៈបែបនេះ គឺបណ្តាលមកពី កិច្ចសន្យាមានចិរវេលាមិនកំណត់ ជំរុញឱ្យមានសន្តិសុខការងារ ដែលមានសារៈសំខាន់សំរាប់កម្មករនិយោជិត ហើយ ក៏មានផលប្រយោជន៍សំរាប់និយោជកដែរ ពីព្រោះការងាររយៈពេលវែង លើកទឹកចិត្តឱ្យមានការប្តេជ្ញាចិត្តធ្វើការងារ របស់កម្មករនិយោជិត។ លើសពីនេះទៀត មាត្រា ៧៣ វាក្យខ័ណ្ឌទី៥ ចែងថា កិច្ចសន្យាមានកំណត់ចិរវេលា ត្រូវ ក្លាយជាកិច្ចសន្យាមានចិរវេលាមិនកំណត់ បើគ្មានការជូនដំណឹងមុនអំពីការបញ្ចប់ និងបើចិរវេលាសរុបលើសពីរយៈ ពេល ដែលមានកំណត់នៅក្នុងមាត្រា ៦៧ វាក្យខ័ណ្ឌទី២។ ការយោងទៅលើរយៈពេលសរុប ដែលចែងក្នុងមាត្រា ៦៧ វាក្យខ័ណ្ឌទី២ បានយោងទៅមាត្រា ៦៧ វាក្យខ័ណ្ឌទី២ គឺ យោងទៅលើរយៈពេលសរុបជាអតិបរមា ហើយមិន មែនយោងទៅលើរយៈពេលនៃការបន្តនីមួយៗនោះទេ។

ជាមួយគ្នានេះដែរ សេចក្តីណែនាំរបស់អង្គការពលកម្មអន្តរជាតិ (ILO) លេខ១៦៦ ឆ្នាំ១៩៨២ វាក្យខ័ណ្ឌទី ៣ ដែលទាក់ទងទៅនឹងការបញ្ចប់កិច្ចសន្យាការងារចែងថា កិច្ចសន្យាដែលមានរយៈពេលកំណត់ មិនត្រូវប្រើសំរាប់ ចំពោះការងាររយៈពេលវែងទេ។ សេចក្តីណែនាំរបស់អង្គការពលកម្មអន្តរជាតិនេះ ក៏បានបញ្ជាក់ផងដែរថា កិច្ចសន្យា ដែលមានចិរវេលាកំណត់ ត្រូវតែក្លាយជាកិច្ចសន្យាដែលមានចិរវេលាមិនកំណត់ ប្រសិនបើនិយោជកបន្តកិច្ចសន្យាជា ច្រើនដង ដែលមានរយៈពេលសរុបលើសពី ២ ឆ្នាំ។ ទោះបីជាសេចក្តីណែនាំនេះ មិនមានការចងកាតព្វកិច្ច ក៏ដោយ ក៏វាជាបរិបទមួយ ដែលមានប្រយោជន៍សំរាប់ការបកស្រាយមាត្រា ៦៧ នេះដែរ... ”។

នៅក្នុងសំណុំរឿងនេះ ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលយល់ឃើញថា ការបកស្រាយកថាខណ្ឌ ២ នៃមាត្រា ៦៧ នៃច្បាប់ស្តីពីការងារ ដូចបានរៀបរាប់ខាងលើ មានន័យថា កិច្ចសន្យាការងារដែលមានកំណត់ចិរវេលា ត្រូវក្លាយជា កិច្ចសន្យាការងារមានចិរវេលាមិនកំណត់ កាលណាការបន្តជាថ្មីនៃកិច្ចសន្យានេះ នាំឱ្យចិរវេលាសរុបនៃកិច្ចសន្យា ការងារដំបូង និងចិរវេលានៃកិច្ចសន្យាការងារបន្តបន្ទាប់ បូកចូលគ្នាលើសពី ២ ឆ្នាំ។

ករណីកម្មករនិយោជិត រឹង ឋានៈ និង ឡុង ពេជ្រ

តាមរយៈអង្គហេតុ កម្មករនិយោជិត រឹង ឋានៈ បានចូលធ្វើការដំបូងនៅក្នុងក្រុមហ៊ុនចាប់ពីថ្ងៃទី២១ ខែ មករា ឆ្នាំ២០១៥ ដោយមានកិច្ចសន្យាការងារដែលមានកំណត់ចិរវេលា ចំនួន ០៣ ខែម្តង។ កិច្ចសន្យាការងារដែល មានកំណត់ចិរវេលា ៣ ខែ ចុងក្រោយ ចុះនៅថ្ងៃទី០១ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០១៦ ហើយត្រូវផុតកំណត់នៅថ្ងៃទី៣១ ខែ សីហា ឆ្នាំ២០១៦ ។

ដោយឡែក ចំពោះកម្មករនិយោជិត ឡុង ពេជ្រ បានចូលធ្វើការដំបូងនៅក្នុងក្រុមហ៊ុននៅថ្ងៃទី០១ ខែតុលា ឆ្នាំ២០១៤ ដោយមានកិច្ចសន្យាការងារដែលមានកំណត់ចិរវេលា ចំនួន ០៣ ខែ។ កិច្ចសន្យាការងារដែលមានកំណត់ ចិរវេលា ៣ ខែ ចុងក្រោយ ចុះនៅថ្ងៃទី០១ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០១៦ ហើយត្រូវផុតកំណត់នៅថ្ងៃទី៣១ ខែសីហា ឆ្នាំ ២០១៦ ។

ក្នុងករណីនេះ ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលរកឃើញថា ការបន្តជាថ្មីនៃកិច្ចសន្យាការងារដែលមានកំណត់ចិរ វេលារបស់កម្មករនិយោជិតទាំង ០២ នាក់ ខាងលើនេះ មានរយៈពេលមិនលើសពី ២ ឆ្នាំនោះឡើយ ដោយកិច្ចសន្យា

ដល់កាលកំណត់នៃកិច្ចសន្យាការងារដែលមានកំណត់ចំរើរវេលា ចំនួន ០៣ ខែ ចុងក្រោយរបស់ពួកគាត់។ ដូចនេះ យោងតាមការបកស្រាយខាងលើ ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលយល់ឃើញថា កម្មករនិយោជិត រីង ឋានៈ និង ឡុង ពេជ្រ មានកិច្ចសន្យាការងារដែលមានកំណត់ចំរើរវេលា ។

ករណីកម្មករនិយោជិត ពាង ញ៉ូវ

យោងតាមឯកសារទាក់ទងនឹងតារាងប្រាក់ឈ្នួល ដែលភាគីនិយោជកបានដាក់ជូនក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាល នៅថ្ងៃទី១៦ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០១៦ ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលរកឃើញថាកម្មករនិយោជិត ពាង ញ៉ូវ បានចូលធ្វើការ នៅថ្ងៃទី២០ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០១៣។ ភាគីកម្មករនិយោជិតក៏មិនបានជំទាស់នឹងឯកសារទាក់ទងនឹងថ្ងៃចូលធ្វើការនេះ ដែរ។

តាមរយៈអង្គហេតុ ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលរកឃើញថា កម្មករនិយោជិត ពាង ញ៉ូវ បានចូលធ្វើការដំបូង នៅក្នុងក្រុមហ៊ុននៅថ្ងៃទី២០ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០១៣ ដោយមានកិច្ចសន្យាការងារដែលមានកំណត់ចំរើរវេលាចំនួន ០៣ ខែ ។ កិច្ចសន្យាការងារដែលមានកំណត់ចំរើរវេលា ០៣ ខែ ចុងក្រោយចុះនៅថ្ងៃទី០១ ខែឧសភា ឆ្នាំ២០១៦ ហើយត្រូវផុត កំណត់នៅថ្ងៃទី៣១ ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០១៦ ។

យោងតាមអង្គហេតុខាងលើ ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលរកឃើញថា ការបន្តជាថ្មីនៃកិច្ចសន្យាការងារដែល មានកំណត់ចំរើរវេលារបស់កម្មករនិយោជិត ពាង ញ៉ូវ នេះដោយគិតចាប់ពីថ្ងៃទី២០ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០១៣ រហូតដល់ថ្ងៃទី ៣១ ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០១៦ គឺមានរយៈពេលសរុប ០២ ឆ្នាំ ។ ដូចនេះ យោងតាមការបកស្រាយខាងលើ ក្រុមប្រឹក្សា អាជ្ញាកណ្តាលយល់ឃើញថា កម្មករនិយោជិត ពាង ញ៉ូវ មានកិច្ចសន្យាការងារមានចំរើរវេលាមិនកំណត់ ។

ជាសរុបមក ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលយល់ឃើញថាកម្មករនិយោជិត រីង ឋានៈ និង ឡុង ពេជ្រ មានកិច្ច សន្យាការងារដែលមានកំណត់ចំរើរវេលា រីឯកម្មករនិយោជិត ពាង ញ៉ូវ មានកិច្ចសន្យាការងារមានចំរើរវេលាមិន កំណត់ ។

ខ. កំហុសធ្ងន់

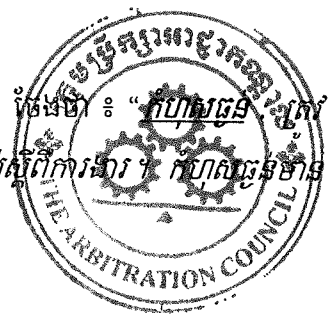
នៅក្នុងសំណុំរឿងនេះ និយោជកបានលើកឡើងថា និយោជកបានបញ្ឈប់កម្មករនិយោជិតទាំង ០៣ នាក់ ខាងលើ ដោយមូលហេតុ គាត់បានប្រព្រឹត្តកំហុសធ្ងន់ ដែលផ្ទុយនឹងមាត្រា ៨៣ នៃច្បាប់ស្តីពីការងារ, ប្រការ ១០ នៃបទបញ្ជាផ្ទៃក្នុងរបស់ក្រុមហ៊ុន និងកិច្ចសន្យាការងាររបស់កម្មករនិយោជិតទាំង ០៣ ។

ចំណុច ខ នៃមាត្រា ៨៣ នៃច្បាប់ស្តីពីការងារ ឆ្នាំ១៩៩៧ ចែងថា ៖ “ត្រូវទុកជាមានកំហុសធ្ងន់ គឺកំហុស ទាំងឡាយដូចមានរៀបរាប់ខាងក្រោមនេះ ៖

ខ- កំហុសកម្មករនិយោជិត៖

១- ការលួច ការប្រវ័ញ្ច ការតែបំបាត់ ។...” ។

ម្យ៉ាងទៀត ប្រការ ១០ នៃបទបញ្ជាផ្ទៃក្នុងរបស់ក្រុមហ៊ុន ប្តូរឃើរ ហ្គាមេន ចែងថា ៖ “**កំហុសធ្ងន់** បញ្ឈប់ពីការងារភ្លាមៗ គឺកំហុសទាំងឡាយដែលមានចែងត្រង់មាត្រា ៨៣ នៃច្បាប់ស្តីពីការងារ ។ កំហុសធ្ងន់មាន ដូចជា : ការលួច កិបកេង ឬបន្លំប្រាក់កាស...” ។ ✓

ប្រការ៥ នៃកិច្ចសន្យាការងាររបស់កម្មករនិយោជិត ទាំង ០២ នាក់នេះ ចែងថា ៖ “...ប្រសិនបើភាគី “ខ” (កម្មករនិយោជិត) យកទ្រព្យសម្បត្តិ...ក្រុមហ៊ុន... ភាគី “ក” (និយោជក) នឹងបញ្ឈប់ភាគី “ខ” ភ្លាមដោយអនុវត្តតាមបទបញ្ជាផ្ទៃក្នុងរបស់ក្រុមហ៊ុន ។” ។

ដោយផ្អែកលើខ្លឹមសារនៃមាត្រា ៨៣ នៃច្បាប់ស្តីពីការងារ, បទបញ្ជាផ្ទៃក្នុងរបស់ក្រុមហ៊ុន និងកិច្ចសន្យាការងាររបស់កម្មករនិយោជិតខាងលើ ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលយល់ឃើញថា និយោជកមានសិទ្ធិបញ្ឈប់កម្មករនិយោជិតភ្លាម ក្នុងករណីដែលកម្មករនិយោជិតបានប្រព្រឹត្តនូវកំហុសធ្ងន់ ដោយកំហុសធ្ងន់នោះរួមមានការលួច កិបកេង ឬ បន្តប្រាក់កាសរបស់ក្រុមហ៊ុនជាដើម ។

ដោយឡែកភាគីកម្មករនិយោជិត បានជំទាស់នឹងបទបញ្ជាផ្ទៃក្នុង ចុះថ្ងៃទី៣១ ខែមីនា ឆ្នាំ២០១៦ របស់ក្រុមហ៊ុន បូរីឃើរ ហ្គាមេន ដោយហេតុផលថា បទបញ្ជាផ្ទៃក្នុងថ្មីនេះ មានការទទួលស្គាល់ពីប្រតិភូបុគ្គលិក ចំនួន ១៧ នាក់តែប៉ុណ្ណោះ ពោលគឺមិនមានការទទួលស្គាល់ពីប្រតិភូបុគ្គលិក ចំនួន ០៣ នាក់ទៀត ដែលជាថ្នាក់ដឹកនាំសហជីពកម្ពុជានៃរោងចក្រកាត់ដេរ បូរីឃើរ ហ្គាមេន នោះទេ ។

មាត្រា ២៤ នៃច្បាប់ស្តីពីការងារ ឆ្នាំ១៩៩៧ ចែងថា ៖ “ បទបញ្ជាផ្ទៃក្នុង ត្រូវតែរៀបចំដោយនាយកសហគ្រាស គ្រឹះស្ថានក្រោយពីបានពិគ្រោះនឹងតំណាងកម្មករនិយោជិត ក្នុងរយៈពេលបីខែបន្ទាប់ពីថ្ងៃបើកសហគ្រាស ឬ រយៈពេលបីខែក្រោយពីការប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់នេះ ប្រសិនបើសហគ្រាសកើតរួចមកហើយ ។

បទបញ្ជាផ្ទៃក្នុងនេះ មុននឹងដាក់ឱ្យប្រើ ត្រូវតែទទួលបានទិដ្ឋាការអំពីអធិការការងារជាមុន ។ ទិដ្ឋាការនេះ ត្រូវចេញឱ្យមិនលើសពីរយៈពេលហុកសិបថ្ងៃ ។” ។

ទាក់ទងនឹងការលើកឡើងរបស់កម្មករនិយោជិតនេះ ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលរកឃើញថា បទបញ្ជាផ្ទៃក្នុងថ្មីរបស់ក្រុមហ៊ុន បូរីឃើរ ហ្គាមេន ទទួលបានទិដ្ឋាការពីមន្ទីរការងារ និងបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈខេត្តកណ្តាល នៅថ្ងៃទី ០១ ខែមេសា ឆ្នាំ២០១៦ ដែលត្រឹមត្រូវតាមមាត្រា ២៤ នៃច្បាប់ស្តីពីការងារ ឆ្នាំ១៩៩៧ ។ បទបញ្ជាផ្ទៃក្នុងថ្មីនេះក៏ទទួលបានការផ្តិតមេដែងភាពពីប្រតិភូបុគ្គលិក ចំនួន ១៧ នាក់ ក្នុងចំណោមប្រតិភូបុគ្គលិក ចំនួន ២០ នាក់ ។ ម្យ៉ាងទៀត ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលយល់ឃើញថា មិនមានមូលដ្ឋានច្បាប់ណាមួយ ដែលកំណត់ថា បទបញ្ជាផ្ទៃក្នុងរបស់ក្រុមហ៊ុន ត្រូវមានការឯកភាពពីប្រតិភូបុគ្គលិកទាំងអស់នោះទេ ។ ហេតុនេះ ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលយល់ឃើញថា បទបញ្ជាផ្ទៃក្នុងរបស់ក្រុមហ៊ុន បូរីឃើរ ហ្គាមេន ដែលចុះថ្ងៃទី៣១ ខែមីនា ឆ្នាំ២០១៦ គឺត្រូវបានអនុវត្តចាប់ពីថ្ងៃទី ០១ ខែមេសា ឆ្នាំ២០១៦ ជាថ្ងៃចុះទិដ្ឋាការ ពីមន្ទីរការងារ និងបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ ខេត្តកណ្តាល ។

យោងតាមអង្គហេតុ កម្មករនិយោជិត រឹង ឋានៈ និង ឡុង ពេជ្រ បានទទួលស្គាល់នូវកំហុសរបស់ខ្លួនដែលបានបន្តចំនួនបរិមាណផលិតផល និងបានប្រព្រឹត្តសកម្មភាពនេះ ០២ ទៅ ០៣ ដង រួចទៅហើយ ក្នុងគោលបំណងដើម្បីឱ្យកម្មករនិយោជិតម្នាក់ក្នុងចំណោមកម្មករនិយោជិតទាំងពីរ បានចំនួនបរិមាណផលិតផល (ចំនួនបុង) ច្រើនដើម្បីទទួលបានប្រាក់ (ថ្លៃបុង) ច្រើន ដែលលើសពីប្រាក់ឈ្នួលគោល ហើយម្នាក់ទៀតបានប្រើប្រាស់ឈ្នួលគោល ។ រីឯកម្មករនិយោជិត ពាង ញ៉ូវ បានយកចំនួនបរិមាណផលិតផលពីកម្មករនិយោជិត ០៣ នាក់ទៀត មកដាក់ជាមួយចំនួនបរិមាណផលិតផលដែលគាត់ដេរបាន ដើម្បីទទួលបានប្រាក់ឈ្នួលតាមបរិមាណផលិតផល ច្រើន ។

ហេតុនេះ យោងតាមអង្គហេតុខាងលើ ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលយល់ឃើញថា សកម្មភាពដែលកម្មករនិយោជិតបាន បន្តចំនួនបរិមាណផលិតផល ដោយយកចំនួនបរិមាណផលិតផល ពីកម្មករនិយោជិតម្នាក់ឱ្យទៅកម្មករនិយោជិតម្នាក់ ក្នុងគោលបំណងដើម្បីទទួលបានប្រាក់តាមបរិមាណផលិតផលច្រើន គឺជាទង្វើលួច កិបកេង ឬបន្តប្រាក់កាសរបស់ ក្រុមហ៊ុន ។

យោងតាមអង្គហេតុ និងការបកស្រាយខាងលើ ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលយល់ឃើញថា កម្មករនិយោជិត រីង ឋានៈ, ឡុង ពេជ្រ និង ពាង ញ៉ូ ពិតជាបានប្រព្រឹត្តនូវកំហុសធ្ងន់ ដូចដែលមានចែងនៅក្នុងមាត្រា ៨៣ នៃច្បាប់ស្តីពីការងារ, ប្រការ ១០ នៃបទបញ្ជាផ្ទៃក្នុងរបស់ក្រុមហ៊ុន និងកិច្ចសន្យាការងាររបស់កម្មករនិយោជិតទាំង ០៣ មែន ។

គ. ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលពិចារណាថា តើនិយោជកបញ្ឈប់កម្មករនិយោជិតទាំង ០៣ នាក់ ពីការងារត្រឹម ត្រូវតាមច្បាប់ស្តីពីការងារដែរ ឬទេ?

ករណីកម្មករនិយោជិត រីង ឋានៈ និង ឡុង ពេជ្រ

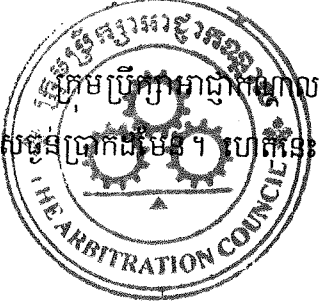
យោងតាមការបកស្រាយទាក់ទងនឹងប្រភេទនៃកិច្ចសន្យាការងាររបស់កម្មករនិយោជិត រីង ឋានៈ និង ឡុង ពេជ្រ ខាងលើ ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលរកឃើញថា កម្មករនិយោជិតទាំងពីរនាក់ខាងលើនេះ មានកិច្ចសន្យាការងារ ដែលមានកំណត់ចំរើល។

កថាខណ្ឌទី១ និងទី២ នៃមាត្រា ៧៣ នៃច្បាប់ស្តីពីការងារ ឆ្នាំ១៩៩៧ ចែងថា ៖ “កិច្ចសន្យាការងារដែល មានកំណត់ចំរើល ត្រូវផុតរលត់តាមធម្មតានៅពេលដល់កាលកំណត់ ។ ប៉ុន្តែកិច្ចសន្យានេះ អាចរំលាយមុនកាល កំណត់តាមការព្រមព្រៀងរបស់ភាគីទាំងសងខាង ក្នុងលក្ខខណ្ឌដែលការព្រមព្រៀងនេះធ្វើឡើងជាលាយលក្ខណ៍ អក្សរនៅចំពោះមុខអធិការការងារ និងចុះហត្ថលេខាដោយភាគីទាំងពីរនៃកិច្ចសន្យា ។

បើគ្មានការព្រមព្រៀងរបស់ភាគីទាំងសងខាងទេ កិច្ចសន្យាដែលមានចំរើលពិតប្រាកដអាចរំលាយមុន កាលកំណត់បានតែក្នុងករណីដែលមានកំហុសធ្ងន់ ឬករណីប្រធានស័ក្តិ ។” ។

យោងតាមខ្លឹមសារនៃកថាខណ្ឌទី១ និងទី២ នៃមាត្រា៧៣ នៃច្បាប់ស្តីពីការងារខាងលើ ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញា កណ្តាលក្នុងសំណុំរឿងនេះយល់ឃើញថា និយោជកអាចរំលាយកិច្ចសន្យាការងារដែលមានកំណត់ចំរើលរបស់កម្មករ និយោជិតណាម្នាក់ដោយឆន្ទៈផ្ទាល់របស់និយោជក ក្នុងករណីដែលកម្មករនិយោជិតបានប្រព្រឹត្តនូវកំហុសធ្ងន់ ។ (សូម មើលបន្ថែមសេចក្តីបង្គាប់អាជ្ញាកណ្តាលលេខ ២៤៣/១៣-បឌី យីដ ហ្វេសិន វ៉ែរ ខូអិលធីឌី ហេតុផលនៃចំណុចវិវាទ ទី២, លេខ២៤៥/១៣-ហ្វីស ហ្គាវ័ន្ត អិរ៉ែវិល (ខេមបូឌា) ហេតុផលនៃចំណុចវិវាទទី១, លេខ ១៤៧/១៥-សុដ ហុង ហេតុផលនៃចំណុចវិវាទទី១, និងលេខ ៣០៣/១៥-ហ្វាយ ស្តារ ខនទិន ហ្គាមិន (ខេមបូឌា) លីមីធីត ហេតុផលនៃ ចំណុចវិវាទទី១ និងទី២) ។

យោងតាមការបកស្រាយទាក់ទងនឹងកំហុសរបស់កម្មករនិយោជិតខាងលើ ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាល រកឃើញថា កម្មករនិយោជិត រីង ឋានៈ និង ឡុង ពេជ្រ ពិតជាបានប្រព្រឹត្តនូវកំហុសធ្ងន់ប្រាកដមែន ។ ហេតុនេះ

យោងតាមមាត្រា ៧៣ នៃច្បាប់ស្តីពីការងារ ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលយល់ឃើញថា និយោជកមានសិទ្ធិក្នុងការ បញ្ឈប់កម្មករនិយោជិតទាំង ០២ នាក់ ដោយឆន្ទៈរបស់និយោជកតែម្ដង ។

លើសពីនេះ កថាខណ្ឌទី២ នៃមាត្រា ២៦ នៃច្បាប់ស្តីពីការងារ ឆ្នាំ១៩៩៧ ចែងថា ៖ “កាលបើកម្មករ និយោជិតមានកំហុសធ្ងន់ ហើយនិយោជកមិនបានចាត់វិធានការបញ្ឈប់ក្នុងរយៈពេលប្រាំពីរថ្ងៃចាប់ពីថ្ងៃ ដែលខ្លួនបាន ទទួលដំណឹងអំពីកំហុសធ្ងន់នេះ និយោជកត្រូវបានចាត់ទុកជាបោះបង់សិទ្ធិដេញចោលនោះហើយ ។” ។

នៅក្នុងសំណុំរឿងលេខ ១៣៤/០៨- លេខប្តឹង ហេតុផលចំណុចវិវាទទី៥ ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលបាន បកស្រាយកថាខណ្ឌទី២ នៃមាត្រា ២៦ នៃច្បាប់ស្តីពីការងារថា ៖ “ពាក្យថា “មិនចាត់វិធានការបញ្ឈប់ក្នុង រយៈពេលប្រាំពីរថ្ងៃ ” មានន័យថា និយោជកត្រូវប្រើសិទ្ធិដាក់វិធានការបណ្តេញពីការងារទៅលើកម្មករនិយោជិត ដែលបានប្រព្រឹត្តកំហុសធ្ងន់នោះ តែក្នុងរយៈពេល ៧ ថ្ងៃ ប៉ុណ្ណោះ ហើយប្រសិនបើនិយោជកមិនប្រើប្រាស់សិទ្ធិនេះ ទេនោះ និយោជកត្រូវចាត់ទុកថា បានបោះបង់សិទ្ធិក្នុងការបញ្ឈប់កម្មករនិយោជិតពីការងារក្នុងរយៈពេល ៧ ថ្ងៃ គិត ចាប់ពីថ្ងៃដែលនិយោជកខ្លួនឯង ឬ អ្នកតំណាងរបស់គាត់បានដឹងអំពីកំហុសធ្ងន់របស់កម្មករនិយោជិតណាម្នាក់ ។” ។

ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលក្នុងសំណុំរឿងនេះ ក៏យល់ស្របតាមការបកស្រាយរបស់ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាល នៅក្នុងសំណុំរឿងមុនៗ ដែរ ។

ក្នុងសំណុំរឿងនេះ ភាគីទាំងពីរបានទទួលស្គាល់ថា និយោជកបានបញ្ឈប់កម្មករនិយោជិត រីង ឋានៈ និង ឡុង ពេជ្រ នៅថ្ងៃទី៣០ ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០១៦ ដោយមូលហេតុថា កម្មករនិយោជិតទាំង ០២ នាក់នេះ បានឃុបឃិត គ្នាបន្តិចបន្តួចបរិមាណផលិតផល នៅថ្ងៃទី២៦ និង២៧ ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០១៦ ។ ហេតុនេះ ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាល យល់ឃើញថា និយោជកបានចាត់វិធានការបញ្ឈប់កម្មករនិយោជិតទាំង ០២ នាក់នេះ នៅក្នុងរយៈពេលដែលមាន ចែងនៅក្នុងកថាខណ្ឌទី២ មាត្រា ២៦ នៃច្បាប់ស្តីពីការងារខាងលើ ពោលគឺការបញ្ឈប់នេះមិនទាន់ផុតរយៈពេល ០៧ ថ្ងៃ នោះឡើយ ។

សរុបមក ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលរកឃើញថា និយោជកបានចាត់វិធានការបញ្ឈប់កម្មករនិយោជិតទាំង ០២ នាក់ ស្របតាមការកំណត់នៃកថាខណ្ឌទី២ នៃមាត្រា ២៦ នៃច្បាប់ស្តីពីការងារហើយ ។

ដូចនេះ ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលសម្រេច បដិសេធការទាមទាររបស់កម្មករនិយោជិត ឱ្យនិយោជកទទួល យកកម្មករនិយោជិត រីង ឋានៈ និងកម្មករនិយោជិត ឡុង ពេជ្រ ឱ្យចូលធ្វើការងារវិញ ។

ករណីកម្មករនិយោជិត ពាង ញ៉ូវ

មាត្រា ៧៤ នៃច្បាប់ស្តីពីការងារ ឆ្នាំ១៩៩៧ ចែងថា ៖ “កិច្ចសន្យាការងារដែលមានចំណែកមិនកំណត់ អាចរំលាយតាមឆន្ទៈភាគីតែម្ដងបាន ។ ... ។

ក៏ប៉ុន្តែ គ្មានការបញ្ឈប់ណាមួយអាចធ្វើទៅបានដោយគ្មានហេតុផលសមរម្យទាក់ទងនឹងសម្បទា ឬចរិយា នៃកម្មករនិយោជិត យោលទៅលើភាពចាំបាច់នៃដំណើររបស់សហគ្រាស របស់គ្រឹះស្ថាន ឬរបស់ក្រុមហ៊ុនឡើយ ។ ។

ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលនៅក្នុងសំណុំរឿងលេខ ៥៧/០៧-សេវាតិច ហេតុផលនៃចំណុចវិវាទទី១ បាន បកស្រាយមាត្រា ៧៤ នៃច្បាប់ស្តីពីការងារ ឆ្នាំ១៩៩៧ ថា ៖ “ច្បាប់ការងារពិតជាអនុញ្ញាតឱ្យនិយោជកបញ្ឈប់កម្មករ ។

និយោជិតរបស់ខ្លួនបាន ដោយស្របច្បាប់មែន ប៉ុន្តែនិយោជកត្រូវតែមានមូលហេតុសមរម្យទាក់ទងនឹងសម្បទា ឬ ថវិកានៃកម្មករនិយោជិត និងយោលទៅលើភាពចាំបាច់នៃដំណើរការរបស់សហគ្រាសរបស់គ្រឹះស្ថាន ឬរបស់ក្រុម ហ៊ុន។” ។ (សូមមើលបន្ថែមសេចក្តីបង្គាប់អាជ្ញាកណ្តាលលេខ ៦៤/០៥-ជានវៃ ហេតុផលនៃចំណុចវិវាទទី១, លេខ ៥១/០៨-អេអេសឌី ហេតុផលនៃចំណុចវិវាទទី៣, លេខ១៦០/១៣-អង្គការអន្តរជាតិបម្រើសុខភាពប្រជាជនកម្ពុជា (PSI) ហេតុផលនៃចំណុចវិវាទទី១, លេខ ១៧៨/១៤-សួនឧស្សាហកម្ម មេនហាតធរេន ហេតុផលនៃចំណុចវិវាទ ទី១, លេខ ១៧៣/១៥-សុកហ៊ុន ខេស៊ីឌី ហេតុផលនៃចំណុចវិវាទទី១, លេខ ០៩៦/១៦-តាក សាន់ អេនធៀប្រាយ (ខេមបូឌា) ខុអិលធីឌី ហេតុផលនៃចំណុចវិវាទទី២ និងទី១២ និងលេខ ១១៥/១៦-ស្រាបៀវ កម្ពុជា ខេមប្រូវ ហេតុផលនៃចំណុចវិវាទទី២) ។

ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលក្នុងសំណុំរឿងនេះ ក៏យល់ស្របតាមការបកស្រាយរបស់ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាល ក្នុងសំណុំរឿងពីមុនៗ ខាងលើដែរ ។

យោងតាមការបកស្រាយទាក់ទងនឹងកំហុសរបស់កម្មករនិយោជិតខាងលើ ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលរក ឃើញថា កម្មករនិយោជិត ពាង ញ៉ូវ ពិតជាបានប្រព្រឹត្តកំហុសធ្ងន់ដូចមានចែងនៅក្នុងមាត្រា ៨៣ នៃច្បាប់ស្តីពី ការងារ, ប្រការ ១០ នៃបទបញ្ជាផ្ទៃក្នុងរបស់ក្រុមហ៊ុន និងប្រការ ៥ នៃកិច្ចសន្យាការងាររបស់គាត់ពិតមែន ។

លើសពីនេះទៀត និយោជកបានបញ្ឈប់កម្មករនិយោជិត ពាង ញ៉ូវ ពីការងារនៅថ្ងៃទី៣០ ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០១៦ ដោយហេតុផលថា នៅថ្ងៃទី២៩ ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០១៦ កម្មករនិយោជិត ពាង ញ៉ូវ បានយកចំនួនបរិមាណ ផលិតផលពីកម្មករនិយោជិត ០៣ នាក់ផ្សេងទៀត មកដាក់ជាមួយចំនួនបរិមាណផលិតផលដែលគាត់ដេរបាន ដើម្បី ទទួលបានប្រាក់ឈ្នួលតាមបរិមាណផលិតផលច្រើន។ ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលយល់ឃើញថា និយោជកបានចាត់ វិធានការបញ្ឈប់កម្មករនិយោជិត ពាង ញ៉ូវ ក្នុងរយៈពេលមិនលើសពី ០៧ ថ្ងៃ ស្របតាមការកំណត់នៃកថាខណ្ឌទី២ នៃមាត្រា ២៦ នៃច្បាប់ស្តីពីការងារ។ (សូមមើលការបកស្រាយរបស់ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាល ត្រង់មាត្រា២៦ នៃច្បាប់ស្តីពីការងារ ករណីកម្មករនិយោជិត រង ហ៊ាន: និង ឡុង ពេជ្រ ខាងលើ) ។

សរុបមក ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលយល់ឃើញថា និយោជកបានបញ្ឈប់កម្មករនិយោជិត ពាង ញ៉ូវ ត្រឹមត្រូវតាមច្បាប់ស្តីពីការងារ ។

ដូចនេះ ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលសម្រេច បដិសេធការទាមទាររបស់កម្មករនិយោជិត ឱ្យនិយោជកទទួល យកកម្មករនិយោជិត ពាង ញ៉ូវ ឱ្យចូលធ្វើការងារវិញ ។

ចំណុចវិវាទទី ២ ៖ ភាគីកម្មករនិយោជិតទាមទារ ឱ្យនិយោជកផ្តល់ក្រដាសបើកប្រាក់ឈ្នួលឱ្យកម្មករនិយោជិត បានមើលមុន យ៉ាងហោចណាស់ចំនួន ០១ ថ្ងៃ មុនថ្ងៃបើកប្រាក់ឈ្នួល

ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលនឹងធ្វើការពិចារណាថា តើនិយោជកមានកាតព្វកិច្ចក្នុងការផ្តល់ក្រដាសបើកប្រាក់ ឈ្នួល ឱ្យកម្មករនិយោជិតបានមើលមុន យ៉ាងហោចណាស់ចំនួន ០១ ថ្ងៃ មុនថ្ងៃបើកប្រាក់ឈ្នួល ដែរ ឬទេ

មាត្រា ១១២ នៃច្បាប់ស្តីពីការងារ ឆ្នាំ១៩៩៧ ចែងថា ៖ “និយោជកត្រូវចាត់វិធានការ ដើម្បីឱ្យដំណើរដល់ កម្មករនិយោជិតឱ្យបានច្បាស់ប្រាកដ និងងាយស្រួលយល់ ៖

ក៏...

ខ- អំពីប្រាក់ឈ្នួលទាំងអស់របស់កម្មករនិយោជិត សម្រាប់រយៈពេលបើកប្រាក់ម្តងៗ កាលណាប្រាក់ឈ្នួលនោះអាចមានការផ្លាស់ប្តូរ ។” ។

ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលនៅក្នុងសំណុំរឿងលេខ ០៥/០៦-ជាប់បីលយូ អ៊ែន ឌី បានបកស្រាយមាត្រា ១១២ នៃច្បាប់ស្តីពីការងារថា កាលណាប្រាក់ឈ្នួលរបស់កម្មករនិយោជិតប្រែប្រួល និយោជកត្រូវតែជូនដំណឹងដល់កម្មករនិយោជិត ឱ្យបានច្បាស់លាស់អំពីប្រាក់ឈ្នួលនោះ ។ ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលយល់ឃើញថា មានកត្តាជាច្រើនដែលអាចធ្វើឱ្យប្រាក់ឈ្នួលរបស់កម្មករនិយោជិតផ្លាស់ប្តូរ ដូចជា ៖

- អវត្តមាន (ក្រៅពីការឈប់សម្រាកប្រចាំឆ្នាំដោយមានប្រាក់ឈ្នួល ការឈប់សម្រាកពិសេស ឬ ការឈប់សម្រាកទាំងឡាយដែលច្បាប់ស្តីពីការងារ ឬ បទប្បញ្ញត្តិច្បាប់នានា តម្រូវឱ្យនិយោជកផ្តល់ប្រាក់ឈ្នួលដល់កម្មករនិយោជិត) របស់កម្មករនិយោជិតជាកត្តាមួយធ្វើឱ្យប្រាក់ឈ្នួល និងអត្ថប្រយោជន៍ផ្សេងៗ មួយចំនួនរបស់ពួកគាត់ត្រូវថយចុះ ។
- ការស្ម័គ្រចិត្តធ្វើការបន្ថែមម៉ោង ដែលជាកត្តាមួយធ្វើឱ្យប្រាក់ឈ្នួល និងអត្ថប្រយោជន៍ផ្សេងៗ មួយចំនួនរបស់ពួកគាត់ត្រូវកើនឡើងផងដែរ ។
- និងកត្តាដទៃផ្សេងៗទៀត ។

ការប្រែប្រួលនៃកត្តាទាំងនេះ អាចបណ្តាលឱ្យមានការផ្លាស់ប្តូរចំពោះប្រាក់ឈ្នួលរបស់កម្មករនិយោជិតដែលត្រូវទទួលបានសម្រាប់រយៈពេលបើកប្រាក់ឈ្នួលម្តងៗផងដែរ ។ ដូច្នេះ មាត្រា ១១២ នៃច្បាប់ស្តីពីការងារតម្រូវឱ្យនិយោជកជូនដំណឹងដល់កម្មករនិយោជិតឱ្យបានច្បាស់ប្រាកដ និងងាយស្រួលយល់សម្រាប់រយៈពេលបើកប្រាក់ឈ្នួលម្តងៗនោះ ។ ម្យ៉ាងវិញទៀត ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលយល់ឃើញថា ការរៀបចំក្រដាសបើកប្រាក់ឈ្នួលប្រចាំខែ ដែលមានព័ត៌មានអំពីប្រាក់ឈ្នួលលំអិតនេះ ជាការរៀបចំមានលក្ខណៈតម្លាភាព ដែលអាចលុបបំបាត់នូវភាពមន្ទិលសង្ស័យរបស់កម្មករនិយោជិតអំពីប្រាក់ឈ្នួលរបស់ពួកគេ ។

ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលយល់ឃើញថា មាត្រានេះគ្រាន់តែកំណត់នូវកាតព្វកិច្ច របស់និយោជកក្នុងការជូនដំណឹងអំពីប្រាក់ឈ្នួលឱ្យបានច្បាស់លាស់ និងងាយស្រួលយល់ដល់កម្មករនិយោជិត ប៉ុន្តែមាត្រានេះ មិនតម្រូវឱ្យនិយោជកជូនដំណឹងអំពីប្រាក់ឈ្នួលទៅកម្មករនិយោជិត មុនថ្ងៃបើកប្រាក់ឈ្នួលប្រចាំខែឡើយ ។ (សូមមើលសេចក្តីបង្គាប់អាជ្ញាកណ្តាលលេខ ៦១/១៣-កូប៊ល អាប៉ារែល ហេតុផលនៃចំណុចវិវាទទី៦) ។

ក្នុងករណីនេះ ភាគីកម្មករនិយោជិតបានទាមទារឱ្យនិយោជកផ្តល់នូវក្រដាសបើកប្រាក់ឈ្នួល ជូនកម្មករនិយោជិតយ៉ាងហោចណាស់ ចំនួន ០១ ថ្ងៃ មុនថ្ងៃបើកប្រាក់ឈ្នួល ដោយមូលហេតុថា ការផ្តល់ក្រដាសបើកប្រាក់ឈ្នួលមុនថ្ងៃបើកប្រាក់ឈ្នួល អាចឱ្យកម្មករនិយោជិតបានដឹងពីចំនួនប្រាក់ឈ្នួលមុន ដើម្បីធ្វើការផ្ទៀងផ្ទាត់ពីភាពត្រឹមត្រូវរបស់ប្រាក់ឈ្នួល ។ ម្យ៉ាងទៀត ប្រសិនបើប្រាក់ឈ្នួលប្រចាំខែមានភាពមិនត្រឹមត្រូវ នោះកម្មករនិយោជិតអាចតវ៉ាឱ្យនិយោជកកែតម្រូវនៅថ្ងៃបើកប្រាក់ឈ្នួលនោះតែម្តង ដោយមិនបាច់ចាំដល់ក្រោយពីបើកប្រាក់ឈ្នួលហើយនោះទេ ។ ក្រុមហ៊ុនផ្សេង ក៏បានផ្តល់ក្រដាសបើកប្រាក់ឈ្នួលនេះជូនកម្មករនិយោជិតមុនពេលបើកប្រាក់ឈ្នួលផងដែរ ។ ដោយឡែកភាគីនិយោជក បានអះអាងថានិយោជកមិនអាចផ្តល់ក្រដាសបើកប្រាក់ឈ្នួលជូនកម្មករ

និយោជិតមុនបានទេ ព្រោះគណនេយ្យករនៅក្នុងក្រុមហ៊ុនមានចំនួនតិច ហើយការផ្តល់ក្រដាសបើកប្រាក់ឈ្នួលមុន ថ្ងៃបើកប្រាក់ឈ្នួលអាចធ្វើឱ្យប៉ះពាល់ដល់សង្វាក់ផលិតកម្ម។ លើសពីនេះ គ្មានបញ្ញត្តិច្បាប់ណាមួយតម្រូវឱ្យ ក្រុមហ៊ុនផ្តល់ក្រដាសបើកប្រាក់ឈ្នួលជូនកម្មករនិយោជិតមុនថ្ងៃបើកប្រាក់ឈ្នួលនោះឡើយ ។

ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលរកឃើញថា ជាការអនុវត្តសព្វថ្ងៃនៅក្នុងក្រុមហ៊ុន គឺនិយោជកផ្តល់ក្រដាសបើក ប្រាក់ឈ្នួល ជូនកម្មករនិយោជិតមើលនៅថ្ងៃបើកប្រាក់ឈ្នួលតែម្តង ហើយប្រសិនបើកម្មករនិយោជិតរកឃើញថា មិន ត្រឹមត្រូវ កម្មករនិយោជិតអាចតវ៉ាបាន។ ហេតុនេះ ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលយល់ឃើញថា និយោជកបានអនុវត្ត ស្របតាមមាត្រា ១១២ នៃច្បាប់ស្តីពីការងាររួចហើយ ។

ដូចនេះ ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលសម្រេច បដិសេធការទាមទាររបស់ភាគីកម្មករនិយោជិត ឱ្យនិយោជក ផ្តល់ក្រដាសបើកប្រាក់ឈ្នួល ឱ្យកម្មករនិយោជិតបានមើលមុន យ៉ាងហោចណាស់ចំនួន ០១ ថ្ងៃ មុនថ្ងៃបើកប្រាក់ ឈ្នួល ។

ចំណុចវិវាទទី ៤ ៖ ភាគីកម្មករនិយោជិតទាមទារ ឱ្យនិយោជកបែងចែកក្រដាសបើកប្រាក់បំណាច់ជូនការឈប់សម្រាក ប្រចាំឆ្នាំឱ្យបានច្បាស់លាស់ដាច់ដោយឡែកចេញពីក្រដាសបើកប្រាក់ឈ្នួលប្រចាំខែ

ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលពិចារណាថា តើនិយោជកមានកាតព្វកិច្ចចែកក្រដាសបើកប្រាក់បំណាច់ជូនការ ឈប់សម្រាកប្រចាំឆ្នាំឱ្យបានច្បាស់លាស់ដាច់ដោយឡែកចេញពីក្រដាសបើកប្រាក់ឈ្នួលប្រចាំខែ ដែរ ឬទេ?

កថាខណ្ឌទី២ មាត្រា១៦៧ នៃច្បាប់ស្តីពីការងារ ឆ្នាំ១៩៩៧ ចែងថា ៖ “ក្នុងករណីដែលមានផ្តាច់ ឬចប់ កិច្ចសន្យាមុន ដែលកម្មករនិយោជិតបានទទួលសិទ្ធិឈប់សំរាកនោះ ត្រូវសងប្រាក់បំណាច់ទៅកម្មករនិយោជិតនោះ តាមកំរិតកំណត់ក្នុងមាត្រា១៦៦ ខាងលើ ។” ។

លើសពីនេះ កថាខណ្ឌទី៣ នៃមាត្រា ១៦៧ ដដែលនេះ ចែងថា ៖ “ក្រៅពីករណីនេះអនុសញ្ញារួមណា ដែល មានគ្រោងឱ្យប្រាក់បំណាច់ ដោយទូទាត់សំរាប់ជូនការឈប់សំរាក ព្រមទាំងការព្រមព្រៀងស្តីពីការបោះបង់ ឬមិន ព្រមប្រើសិទ្ធិឈប់សំរាកប្រចាំឆ្នាំ ត្រូវទុកជាមោឃៈ ហើយគ្មានហេតុផលអ្វីទាំងអស់ ។” ។

ផ្អែកលើខ្លឹមសារនៃកថាខណ្ឌទី២ និងទី៣ នៃមាត្រា ១៦៧ នៃច្បាប់ស្តីពីការងារខាងលើ ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញា កណ្តាលយល់ឃើញថា ការបើកប្រាក់បំណាច់ទូទាត់ជូនការឈប់សម្រាកប្រចាំឆ្នាំជូនកម្មករនិយោជិត អាចធ្វើ ទៅបានតែនៅពេលដែលមានការបញ្ចប់ ឬ កាត់ផ្តាច់ទំនាក់ទំនងការងាររបស់កម្មករនិយោជិត និងនិយោជកតែ ប៉ុណ្ណោះ។ លើសពីនេះ ច្បាប់ស្តីពីការងារបានហាមឃាត់មិនឱ្យមានការផ្តល់ប្រាក់បំណាច់ទូទាត់ជូនការឈប់សម្រាក ប្រចាំឆ្នាំឡើយ ក្នុងអំឡុងពេលដែលនិយោជក និងកម្មករនិយោជិត នៅតែបន្តមានទំនាក់ទំនងគតិយុត្តិ ជា កិច្ចសន្យាការងារជាមួយគ្នានោះ ពោលគឺនៅអំឡុងពេលដែលកម្មករនិយោជិតកំពុងបន្តធ្វើការងារនៅក្នុងក្រុមហ៊ុន ។

នៅក្នុងសេចក្តីបង្គាប់អាជ្ញាកណ្តាលមុនៗ ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលយល់ឃើញថា ៖ “ចំពោះការទាមទារ ឱ្យក្រុមហ៊ុនទូទាត់ប្រាក់បំណាច់ជូនការឈប់សំរាកប្រចាំឆ្នាំ គឺជាការទាមទារផ្ទុយនឹងបញ្ញត្តិមាត្រា ១៦៧ កថាខណ្ឌទី៣ នៃច្បាប់ស្តីពីការងារឆ្នាំ១៩៩៧ ។ ដូច្នេះ ការទាមទារនេះមិនសមហេតុសមផល និងមិនត្រឹមត្រូវ ឡើយ ។” (សូមមើលសេចក្តីបង្គាប់អាជ្ញាកណ្តាលលេខ ៩៤/០៤-អីដីណិវី ហេតុផលចំណុចវិវាទទី២) លេខ

៤៥/០៥-បី អែន អិន ហេតុផលចំណុចវិវាទទី ១, លេខ ៨៨/១២-មែកណេតធី ហ្វ្លែតវែរ ហេតុផលចំណុចវិវាទទី៦, លេខ ៧៣/១៣-យ៉ាក ជីន ហេតុផលចំណុចវិវាទទី៨, លេខ ០៩៣/១៥-សាន់ វែល ស្វី ហេតុផលចំណុចវិវាទទី ៣ និងលេខ ១៦៨/១៦-វ៉ាយ វី ភី ត្រេឌីង ខូអិលធីឌី ហេតុផលចំណុចវិវាទទី ២) ។

ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលនៅក្នុងសំណុំរឿងនេះ ក៏យល់ឃើញដូចក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលនៅក្នុងសំណុំ រឿងមុនៗ ខាងលើដែរ ។

តាមរយៈអង្គហេតុ ជាការអនុវត្តសព្វថ្ងៃនៅក្នុងក្រុមហ៊ុន គឺនិយោជកបើកប្រាក់បំណាច់ជួសការឈប់ សម្រាកប្រចាំឆ្នាំជូនកម្មករនិយោជិត ចំនួន ០២ ដង ក្នុងមួយឆ្នាំ គឺនៅមុនពេលបុណ្យចូលឆ្នាំខ្មែរ និងមុនពេលបុណ្យភ្ជុំ បិណ្ឌ ។ ចំពោះការបើកប្រាក់បំណាច់ជួសការឈប់សម្រាកប្រចាំឆ្នាំនេះ និយោជកបើកចូលជាមួយប្រាក់ឈ្នួលប្រចាំខែ តែម្តង ។

ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលយល់ឃើញថា ការអនុវត្តរបស់និយោជកខាងលើនេះ គឺជាការអនុវត្តជុំវិញនឹង ការកំណត់នៅក្នុងមាត្រា ១៦៧ នៃច្បាប់ស្តីពីការងារ ដោយនិយោជកមិនមានកាតព្វកិច្ចក្នុងការបើកប្រាក់បំណាច់ ទូទាត់ជួសការឈប់សម្រាកប្រចាំឆ្នាំជូនកម្មករនិយោជិត ហើយកម្មករនិយោជិតក៏មិនមានសិទ្ធិក្នុងការទទួលបាននូវ ប្រាក់បំណាច់ទូទាត់ជួសការឈប់សម្រាកប្រចាំឆ្នាំ ក្នុងអំឡុងពេលដែលកិច្ចសន្យាការងាររបស់ពួកគាត់ជាមួយនិយោជក នៅតែមានអនុភាពនោះទេ ពោលគឺនៅអំឡុងពេលដែលកម្មករនិយោជិតកំពុងបម្រើការងារនៅក្នុងក្រុមហ៊ុន ។ ក្រុម ប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលរកឃើញថា ការទាមទាររបស់ភាគីកម្មករនិយោជិតដែលឱ្យនិយោជកបែងចែកក្រដាសបើក ប្រាក់បំណាច់ជួសការឈប់សម្រាកប្រចាំឆ្នាំ ឱ្យបានច្បាស់លាស់ដាច់ដោយឡែកចេញពីក្រដាសបើកប្រាក់ឈ្នួលប្រចាំ ខែ គឺមិនមានមូលដ្ឋានច្បាប់ដើម្បីគាំទ្រលើការទាមទារនោះទេ ។

សរុបមក ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលសម្រេច បដិសេធការទាមទាររបស់ភាគីកម្មករនិយោជិត ឱ្យនិយោជក បែងចែកក្រដាសបើកប្រាក់បំណាច់ជួសការឈប់សម្រាកប្រចាំឆ្នាំ ឱ្យបានច្បាស់លាស់ដាច់ដោយឡែកចេញពីក្រដាស បើកប្រាក់ឈ្នួលប្រចាំខែ ក្នុងករណីដែលកម្មករនិយោជិតនៅតែបន្តធ្វើការនៅក្នុងក្រុមហ៊ុន ។

យោងតាមអង្គហេតុ អង្គច្បាប់ និងហេតុផលដូចបានបញ្ជាក់ខាងលើ ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលសម្រេច ចេញសេចក្តីបង្គាប់ ដូចតទៅ ៖

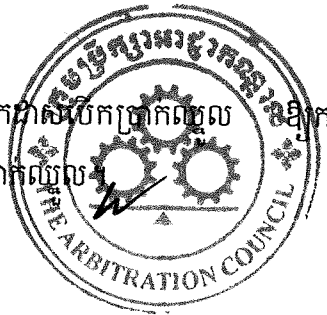
សម្រេច និង បង្គាប់

ចំណុចវិវាទទី ១ ៖

- បដិសេធការទាមទាររបស់កម្មករនិយោជិត ឱ្យនិយោជកទទួលយកកម្មករនិយោជិត រីង ឋានៈ អត្តលេខ ០០១៧៨, កម្មករនិយោជិត ឡុង ពេជ្រ អត្តលេខ ០០១៦៧ និងកម្មករនិយោជិត ពាង ញ៉ូវ អត្តលេខ ៥៣៨៤ ឱ្យចូលធ្វើការងារវិញ ។

ចំណុចវិវាទទី ២ ៖

- បដិសេធការទាមទាររបស់ភាគីកម្មករនិយោជិត ឱ្យនិយោជកផ្តល់ក្រដាសបើកប្រាក់ឈ្នួលឱ្យកម្មករ និយោជិតបានមើលមុនយ៉ាងហោចណាស់ ចំនួន ០១ ថ្ងៃ មុនថ្ងៃបើកប្រាក់ឈ្នួល ។

ចំណុចវិវាទទី ៤ ៖

- បដិសេធការទាមទាររបស់ភាគីកម្មករនិយោជិត ឱ្យនិយោជកបែងចែកក្រដាសបើកប្រាក់បំណាច់ជូនការឈប់សម្រាកប្រចាំឆ្នាំ ឱ្យបានច្បាស់លាស់ដាច់ដោយឡែក ចេញពីក្រដាសបើកប្រាក់ឈ្នួលប្រចាំខែក្នុងករណីដែលកម្មករនិយោជិតនៅតែបន្តធ្វើការនៅក្នុងក្រុមហ៊ុន ។

ប្រភេទនៃសេចក្តីបង្គាប់ ៖ សេចក្តីបង្គាប់មិនជាប់កាតព្វកិច្ច

សេចក្តីបង្គាប់នេះ នឹងក្លាយជាស្ថាពរ បន្ទាប់ពីថ្ងៃជូនដំណឹងអំពីសេចក្តីបង្គាប់ចំនួន ០៨ ថ្ងៃ បើសិនជាមិនមានភាគីណាមួយដាក់ពាក្យជំទាស់ជាលាយលក្ខណ៍ អក្សរទៅរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងការងារ និងបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ តាមរយៈលេខាធិការដ្ឋាននៃក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាល ក្នុងរយៈពេលនេះទេ ។

ហត្ថលេខារបស់សមាជិកក្រុមអាជ្ញាកណ្តាល

អាជ្ញាកណ្តាលជ្រើសរើសដោយភាគីនិយោជក ៖

ឈ្មោះ ៖ សេង តូចហ៊ុន

ហត្ថលេខា ៖ -----

អាជ្ញាកណ្តាលជ្រើសរើសដោយភាគីកម្មករនិយោជិត ៖

ឈ្មោះ ៖ ខួន ស៊ីដាន់

ហត្ថលេខា ៖ -----

ប្រធានក្រុមអាជ្ញាកណ្តាល ៖

ឈ្មោះ ៖ តាំង ត្រី

ហត្ថលេខា ៖ -----

